

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FİATİ 50 KURUŞ

ustura 79

GÜMRÜK

4.
cilt

*Bu sayı girerken dördüncü cilde,
Ustura ellerde, Ustura dilde!*

USTURA'dan okurlara mektup

Sayın ve sevgili okurlarımıza,
Bir buçuk yıldanberi Günaydın Gazetesi'nin haftalık eki olarak yayınlanmakta olan USTURA'nın bağımsız bir mizah dergisi olması için onbinleri aşan dilek mektupları aldık. Bu sayısıyla USTURA'nın dördüncü cildine başlamasını da fırsat bilip, okurlarımızın isteklerine uyarak Ustura'yı bağımsız bir mizah dergisi olarak sizlere sunuyoruz.

Yine aldığımız mektuplardan anladığımıza göre, en az kırk-elli bin okurumuz USTURA'ları biriktirip ciltletmektedirler. İşte bu okurlarımızın cilt düzenlerini bozmamak için USTURA'nın boyunu değiştirmedik, ama boyutunu iki katına çıkartarak (32 sayfa) sayfalarını çoğalttık. Böylece sizlere daha zengin ve daha bol mizah sunabileceğiz.

USTURA, yalnız Türkiye'nin en çok okunan, en beğenilen mizah dergisi değil, dünyadaki mizah dergileri arasında da önemli yeri olan bir dergi olmuştur. USTURA okurlarını bol bol güldüren, güldürürken düşündüren, bu arada öğrettiğini belli etmeden bilgiler veren bir mizah dergisidir. USTURA, hem dünya mizahının en iyi örneklerini, hem de Türk mizahının klâsik ve modern bütün güzel örneklerini sizlere sunmaktadır.

USTURA, yalnız bir mizah dergisi olmakla kalmıyor, aynı zamanda bir dünya mizah antolojisi ve mizah ansiklopedisi niteliğinde olduğundan, kitaplığınızı zenginleştiren ve kalıcı değerde bir eserdir.

USTURA, Nasrettin Hoca adına bir karikatür yarışması düzenlemişti. Bu yarışmadan çok olumlu sonuçlar alındı. Şimdi de, yine Nasrettin Hoca adına düzenlediğimiz Fıkra Yarışması sürmektedir. Bu yarışmanın sonucu alındıktan sonra Taşlama, hikâye, karikatür, fıkra ve mizahın başka dallarında yarışmalar açılacaktır.

Sayın ve sevgili okurlarımız! Her hafta cuma günleri buluşmak üzere...

Sahibi: Veb Ofset
İleri Matbaacılık A. Ş.
adına Haldun SİMAVİ

Yazı İşleri Müd.
Ergün TUNCALI

Teknik düzen:
Ceyhun AKNESİL

Yönetim yeri:
Veb Ofset Matbaası
Alay Köşkü Cad Cağaloğlu - İSTANBUL

Cuma günleri çıkar

Cilt: 4 Sayı: 79

26 Haziran 1970

Abone: Yıllık 24,
6 aylık 12, 3 aylık
6 liradır.

Telefon: 26 60 00

ustura

Siyasi Mizah Dergisi

ULUSLARARASI YARIŞMA

Türk Karikatürcülerine duyuru

Makedonya'nın başkenti ve Yugoslavya'daki Türklerin en yoğun olarak bulundukları Üsküp kentinde Dünya İkinci Karikatür Galerisi açılmaktadır. İlki geçen yıl yapılan bu galerinin yarışmasına, bütün dünyaya karikatürcüleri gibi, Türk karikatürcüleri de çağrılıdır. Skopje 1970 Karikatür Yarışması'nı "Osten"

adlı mizah ve yergi gazetesiyle Üsküp Çağdaş Sanat Müzesi birlikte örgütlemektedir.

Yarışmaya katılan karikatürler 20 temmuz-1 eylül arası sergilenenecektir.

Her karikatürcü tek karikatürüyle yarışmaya katılabilir, ancak bu karikatürün daha önce hiç bir yerde ve hiç bir teknik ve biçimde yayınlanmamış olması gerekir.

Yarışmaya katılacak olan karikatürlerin konusu (Theme) "İnsan ve şehir" dir. (Çağrı broşürünün kapağına konulan Ferruh Doğan'ın karikatürü yandadır.

Yarışmaya katılabilmek için karikatürlerinizi çok acele şu adrese postalamanız gerekir:

"Redaction "OSTEN" p.fah 383-Skopje, Yugoslavia".

En iyi on karikatüre ödül olarak 760 dolar verilecek ve bu karikatürler Üsküp Çağdaş Sanat Müzesi'nin sürekli Koleksiyonu arasına alınacaktır. Ayrıca katılanlardan derece alanlar Üsküp ve Ohri'de beş gün konuk olacaklardır. Karikatürlerinizi beklemekteyiz.

OSTEN Gazetesi

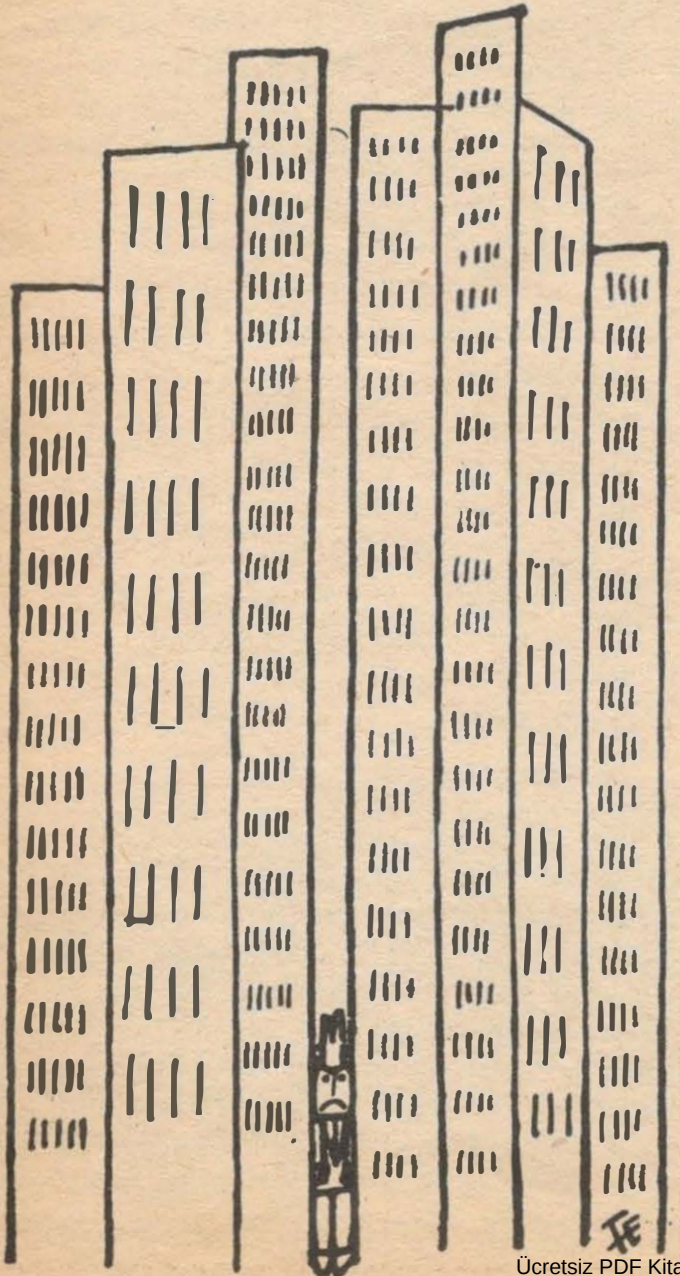
Baş Editörü

Darko Markoviç

Üsküp Çağdaş Sanat Müzesi

Müdürü

Boris Petkovski

ÖLÜMÜNÜN 8'İNCİ YILDÖNÜMÜNDE

SAKALLI CELÂL

Lâyetik olmayan kıyafet

Sakallı Celâl Ankara Erkek Lisesi Müdürü iken, okulun lâğı-mı patlamış, Sakallı Celâl, bir yazıyla durumu Eğitim Bakanlığı'na bildirmiş. Bakanlıktan, idare-i maslahat edilmesi yolunda cevap gelince, Sakallı Celâl, patlamış lâğı-mın nasıl "İdare" edileceğini düşünmüş. Kendisi tulumunu giymiş, birkaç da öğrenciyle birlikte patlayan lâğı-mı onarmaya başlamış. Bu sırada da liseye bir Bakanlık müfettişi gelmiş. Müdürü sormuş, "Bahçede." demişler. Müfettiş bahçeye bakmış, müdüre benzer kimse görememiş. "İşte şu!.." diye lâğı-m içinde çalışan tulumlu adam gösterilince, müfettiş konuşmadan gidiyor, "Lise müdürünün mevkiine nâ lâyetik kıyafette bulunduğu" nu Bakanlığa rapor ediyor. Bakanlık da "Niçin nâ lâyetik kıyafette bulunduğu"nu yazıyla sorunca Sakallı Celâl doğruca Eğitim Bakanlığına gidip şöyle diyor:

-Lâğı-m patladı, dedik, "İdare et" dediniz. Biz de lâğı-mı onarıp idare edelim, dedik. Lâğı-ma bu sizin gibi rêsmî kıyafetle girilmez ya.. İdare etmenin b.. içinde oturmak olduğunu anlayamamışım...

Tulum

Ankara Erkek Lisesi, şimdi-ki Dil-Tarih ve Coğrafya Fakültesinin arkasında eski bir taş binadaydı.

Lise Müdürü Sakallı Celâl, bina-nın üst katına çıkan eski, karanlık merdivenin yıkılıp onarılması için Eğitim Bakanlığına birkaç kere ya-

CELÂL
YALNIZ
(1887-1962)

Sakallı Celâl, bu düzensiz toplum çarkının safra gibi dışına attığı, yiğit, ilerici bir aydıındı. Sağlam yapılı, sağlam düşünceli ihtiyar delikanlı iyimserliğini hiç yitirmeden, saygıya değer biçimde, hiç kimseye baş eğmeden yaşadı.

1887 de İstanbul'da doğmuştu. Bahriye Nâzırı Hüseyin Hüsnü Paşa'nın oğludur. 1907'de Galatasaray'dan mezun olduktan sonra taşra illerinde Fransızca öğretmenliği yapmış, bir okulda öğrencilerden futbol takımı kurduğu için, yobazlar, "Kâfir-dir!" diyerek idamına ferman vermişlerse de, Eğitim Bakanlığının işinden çıkarmasıyla bu belâdan kurtulabilmiştir. Kendisine "Yalnız" soyadını seçen Sakallı Celâl'in yaşamı, gericilikle savaşmakla geçmiştir.

zıp cevap alamayınca, öğrencileri okul dolaylarına siperde nöbetçi koyup, eski merdiveni dinamitle yıkmış. Bu yüzden sorguya çekmeye-ye kalkmışlar. Sakallı Celâl de tulumunu valizine koyup bakana gitmiş. Valizi açıp tulumu göstererek,

-Ben, demiş, müdürlükten atılırsam, bu tulumu giyerim, ama sen bu sandalyeden atılırsan çul biye giyemezsin.

Bunun içinde

Ayдын'ın Germencik ilçesine incir kurtlarını temizleme makinesi getirilmiş. Orada Sakallı Celâl'den başka Fransızca bilen de olmadığı için, makinenin kullanışını prospektüsten okuyup anlayan bir o var. Bir kulübede oturan Sakallı Celâl, makineyi kullanıyor, o zamana göre de bol para kazanıyor. İhtiyacı az, parası bol... Sakallı Celâl paraları yoksul köylülere dağıtmaya başlamış. Hemen dedikodu yayılmış, arkasından da şikâyet edilmiş:

-Bu sakallı acayip adam komünist, Moskova'dan kendisine gönderilen paraları dağıtıp halkı kandırıyor.

Bir sabah polisler Sakallı Celâl'in kulübesini basıp ne var, ne yok karıştırıp aramaya başlıyorlar. Sakallı Celâl soruyor:

-Ne arıyorsunuz?

-Köylüye verdiklerini...

-Arayın!...

Polisler rafları ararlarken Sakallı Celâl,

-Orda değil! diyor.

Polisler sandığı karıştırıyor, Sakallı Celâl:

-Orda değil! diyor.

Polisler neresini karıştırıp arasa Sakallı Celâl boyuna,

-Orda değil, orda değil!... der dururmuş.

Aradıklarını hiç bir yerde bulamayan komiser,

-Orda değil, orda değil... Pekiyi, söyle bakalım, nerde öyleyse? diye bağırınca Sakallı Celâl elini kafasına götürüp,

-İşte, bunun içinde! diyor.

Ammagüzel

Bir heykelin açılış töreninde yığılan halk arasında Sakallı Celâl de varmış. Boyuna

söyleniyor, halk alkışlıyor, bando çalıyor.

Kalabalık arasındaki Sakallı Celâl başını kaldırıp heykeldeki ata bakmış bakmış da,

-Atın amma da güzel şeyleri var yahu... demiş.

Tabanca

Üsküp'de top oynadığı ve öğretilere top oynattığı için, "Hazreti Hüseyin'in kellesiyle oynuyor" diye saldırılara uğrayan Sakallı Celâl bir kere de idama mahkûm edilip kurtulmuştu.

Lise müdürlüğünden ayrıldıktan sonra Gülcemal vapurunda ateşçilik, İmalât-ı Harbiye'de işçilik, maktul, İstanbul'da belediye müfettişliği, reasüransta yangın muhakkıfı gibi pek değişik birçok işlerde çalışan Sakallı Celâl bir gün Köprü'de giderken, şüpheli bir şahsı aramakta olan polisler, acayip kıklılı, heybetli, sakallı bir adam görünce,

-Sen kimsin? diye soruyorlar.

Bu soruya canı sıkılan Sakallı Celâl,

-Ben Japonum! diyor.

-Sen nasıl Japonsun? Gayet mükemmel Türkçe biliyorsun...

-Ben Türkçe bilen Japonum!...

İşkillenen polisler Sakallı Celâl'i karakola götürüp üstünü arıyorlar, bir de tabanca çıkınca büsbütün işkillenen polisler,

-Bu ne, ne yapacaksın bunu? diye soruyorlar..

O gayet sakin cevap veriyor:

-Sizi, polisleri vuracağım da ondan tabanca taşıyorum.

-Neden?...

-Eeee, hiç belli olmuyor mu ki..

Bir zaman, hilâfeti müdafaa ediyor -sunuz, sonra dönüp Cumhuriyeti müdafaa ediyorsunuz. Eğer dönüp gene hilâfeti müdafaaya kalkarsanız, işte o zaman sizi vurmak için butan-

İneklik

Bu, birinci inek:

Otobüsseydim. Sabahları otobüsler her zamankinden kalabalık oluyor. İlkokul, ortaokul lise, üniversite öğrencileri var. Saçları alına dökülmüş bir çocuk, arkadaşına,

-Ödevi yaptın mı? diye sordu.

Arkadaşı,

-Yaptım, dedi.

-Ulan, sen ne ineksin!..

Kendisine inek denilen çocuğa,

-Yavrum, sana arkadaşın neden inek dedi? diye sordum. Çocuk,

-Çalışıyorum da ondan, dedi, bizim okulda derslerine çalışanlara, "İnek" derler.

Bu, ikinci inek:

İkinci ineğe bir resim sergisinde rastladım. Genç ressamlar, sergilenen bir tablo önünde idiler. İçlerinden biri,

-Kırmızıyı ne güzel kullanmış inek! dedi.

Tablonun sahibine,

-Affedersiniz, size neden inek diyor? diye sordum,

-Resimlerimi çok beğendiği için, dedi.

- Bu, üçüncü inek:

Bir bürodaydım. Geniş salonda dört genç kız, iki delikanlı çalışıyor. Daktilo bayanlardan biri ayağa kalktı, Hepimizin, herkesin gözü onda. Bahar dalı vücudu, meltem rüzgarı esmiş gibi dalgalandı. Başka bir daktilo kız,

-Şu ineğe bakın! dedi.

Salondan çıkan güzel kıza,

-Arkadaşınız neye size inek diyor? diye sordum.

-Kıskanıyor, çekemiyor da ondan.. dedi.

Bu, dördüncü inek:

Maçtayım. Oturduğum tribündeki seyirciler, oyuncuların birine -İneek!... İneek!... diye bağıyorlardı.

Bağırarlardan birine,

-Neden inek diyorsunuz? diye sordum.

-Görmüyor mu sun?

Oynayamıyor.. Oynayamıyor inek oğlu inek! dedi...

Bu, beşinci inek:

Kahvedeyim. Temiz giyinmiş iki yaşlı adam tavla oynuyorlar. Biri öbürüne,

-Ne inek şansın var Rıza bey, dedi.

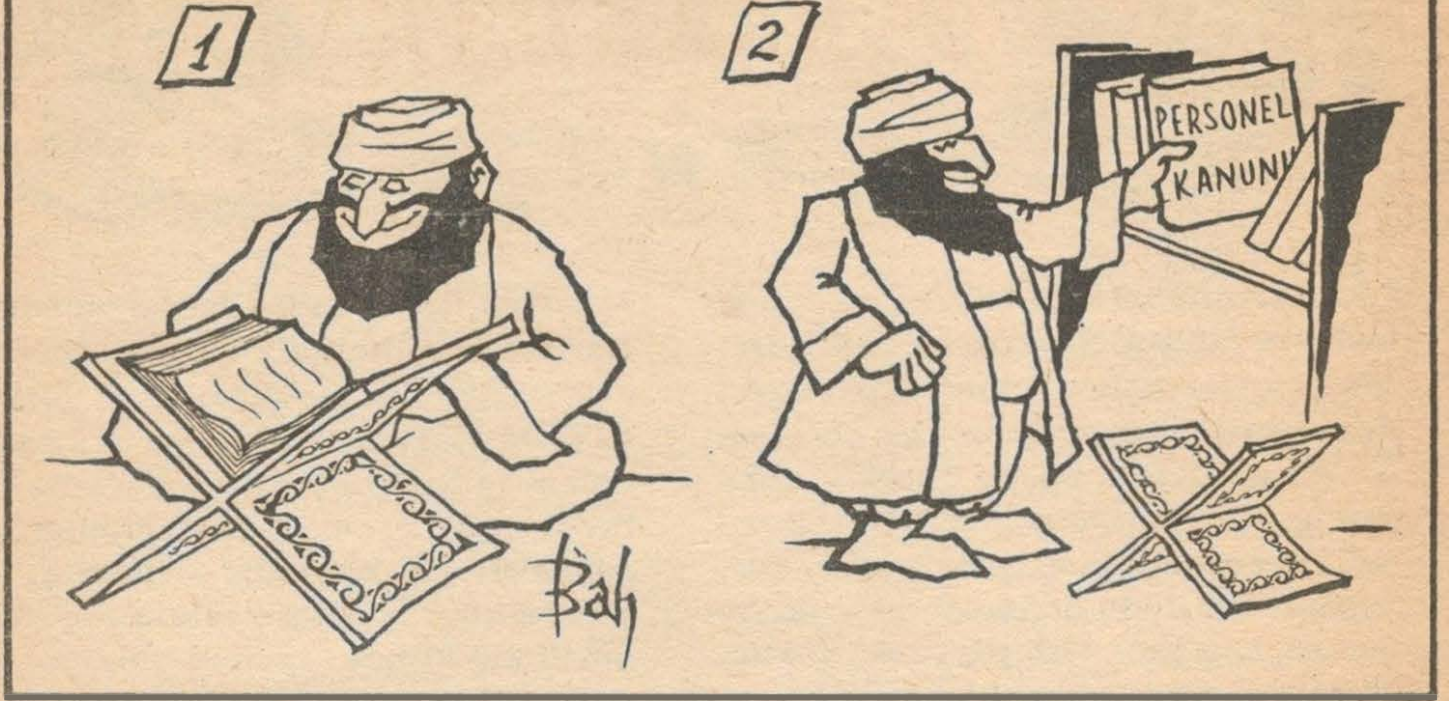
Öbürü de,

-Mustâ bey, inek gibi zar tutuyorsun, dedi.

"Personel Kanunu"

Gazeteler: "Personel Kanunu, din görevlilerine büyük yararlar sağlıyor!"

-Affedersiniz beyefendi neden zâtıâlinize inek diyorlar?..

Öbürü cevap verdi:

-İnek de ondan...

Öbür inekler:

Sinemada bilet alıyorum. Arkamdaki güzel, genç bir hanım yanındaki yakışıklı erkeğe

-Darılma ama şekerim, sen de çok ineksin! dedi.

Gece Beyoğlu Cad. desinde bir kadın başka bir kadına,

-Vay inek karı vay! diye bağıırıyordu.

Bir çocuk, yaşlı bir adama,

-Ne inek herif!.. dedi.

Bir delikanlı arkadaşı genç kıza,

-İneklik etme! dedi.

Delikanlıya yaklaşıp

-Beni ilgilendir -mez ama, çok merak ettim de... Neden bu güzel hanıma inek diyor-sunuz? diye sordum. Delikanlının yerine,

güzel genç kız cevap verdi:

-Sana ne ulan inek?

-Kusura bakmayın, hanımefendi, bir ineklik ettim...

Orta tabaka

Sosyal sınıflar üzerinde tartışıyorlardı.

-Burjuvayı anladık, proleteriyayı da anladık, ama orta tabaka ne demek?

Arkadaşı,

-Orta tabaka, orta halli insanlar demek...

-O da ne demek?

-Yani, ortaya çıkacak hali kalmamış insana, orta halli insan denir.

Carlo Mānzoni'den bir hikâye:

FİNCANLAR

Karolin halanın kahve takımı hep evin en güvenilir yerinde saklıdır. Bu şaheser kahve takımını görmek, için yanıp tutuşur, ama yine de pek az görebilirdik. Bunun içinde herkesin evden çıkıp gitmesini beklerdik. Karolin hala alışveriş için pazara gider, hele dönmesi de uzun sürerse, keyfimize hiç diyecek yoktu. O zaman ayak parmaklarımızın ucuna basarak yavaşçacık karanlık odaya girer, özenle dolabı açar, güzelce katlanmış örtüleri kaldırıp en altta duran mukavva kutuyu dışarı çıkarırdık. Bir süre kutuyu gözden geçirir, sonra kapağını kaldırır, teker teker ince, yumuşak kâğıtlara sarılı, ince talaş arasına yerleştirilmiş olan kahve takımını coşkuyla seyrederdik. Sonra soluğumuzu tutarak fincanlardan birini alır, kâğıdını açardık. Fincan bütün güzelliğiyle ortaya çıkar, biz de hayran hayran bakardık. Bunlar, üzerinde birçok çiçek resimleri bulunan pek şık, beyaz porselen fincanlardı. İncecik ve çok güzeldiler. Küçük bir çarpma ya da ufak bir basınçla kırılmaları işten değildi.

Kahve takımı Karolin halaya düğün hediyesi olarak gelmişti. August amcanın anlattığına göre, bu hediye gelince Karolin hala sevincinden zıp zıp zıplamış. Tabaklarıyla on iki fincan, bir de şekerliği olan kahve takımını yemek odasında-

ki büyük masanın üstüne koymuşlar. Derken Karolin hala bir gün bu değerli hediyesini yeniden ince yumuşak kâğıtlarına sarıp sarmalamış, mukavva kutuya yerleştirmiş. Bu kutuyu da yatak odasındaki dolabın en güvenilir bir köşesine saklamış. O gün bu gündür, kahve takımının tümünü hiç kimse görememiş.

Karolin hala, kahve takımından bir eşi benzeri daha olmayan bir değerli antika gibi söz ederdi. Bir konuk gelince de, kahveyi, ağız yerleri kırık bayağı fincanlar içinde verirdi. Hem de konuklarına,

-Kusura bakmayın, derdi, kahve takımımız o kadar zarif ki, fincanlardan birinin kazayla çıt deyip kırılıvermesinden çok korkuyorum... Hem sonra kırılanı yerine koyma olanağı da yok, hiç bir yerde bulunamıyor artık...

Böyle söyledikten sonra yatak odasına gider, dolabı açıp, gizlediği yerden tabağıyla bir kahve fincanı alıp, göstermek için konuklarının yanına dönerdi. Fincanla tabağı büyük özenle masanın üstüne kor, bütün konuklar hayranlıkla fincanı incelemeye koyulurlardı. Bazı erkek konuklardan biri, markasını görebilmek için fincanı eline alarak evirip çevirirdi. Adam, Amerika'yı keyfetmiş gibi,

-Aaa! Rosenthal'miş! derken,

İki delik

Hemşerisi olan Ahmet Haşim'le birlikte bir gün Boğaz'a giden bir vapura binmişler. Güverte de, birkaç kanape ötelerinde, karşılarında oturan çok uzak bir kadın bunlara bakar dururmuş.

Haşim,

-Kadın bana bakıyor, tanıdım Haşim olduğumu... demiş.

Sakallı Celâl.

-Sana değil, bana bakıyor.. demiş.

-Senin neyine baksın yahu, ben meşhur bir şairim...

-Benim sakalım var, ona bakıyor, asıl senin neyine baksın?

Sana baktı, yok bana baktı diye gittikçe tartışıp dururlarken, Hamdullah Suphi geliyor, o güzel kadına selâm verip elini sıktıktan sonra

yanına oturuyor, konuşmaya başlıyorlar.

Güzel kadın bir ara Sakallı Celâl'i gösterip Hamdullah Suphi'ye bir şeyler söylüyor. Olsa olsa merak etmiş, bu sakallı acayip adam kim, diye sormuş olacak..

Hamdullah Suphi de Sakallı Celâl'i çağırıyor. İşte tam Haşim'i çatlatacak fırsat...

Bu olayı anlatan Sakallı Celâl,

-Hamdullah Suphi'nin çağırma -sını duymazdan, görmezden geldim, başımı çevirdim... derdi.

-Pekiyi, neden yanlarına gitmediniz? diye soranlara da,

-Nasıl gideyim yahu, derdi, pantolonumun kışında kocaman iki tane delik vardı.

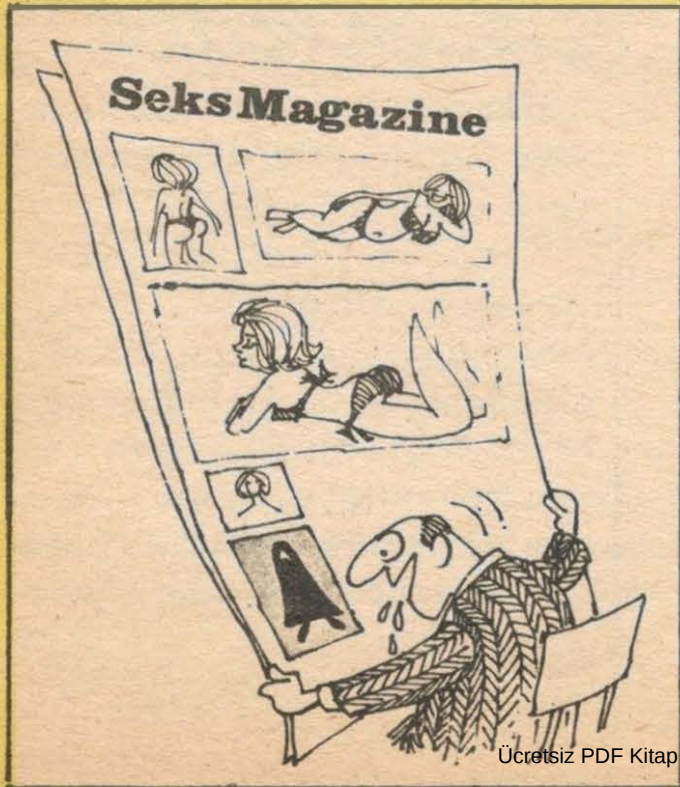
Karolin halanın nerdeyse soluğu kesilecekmiş gibi olur, birden fincanı kapıp, yeniden gizli yerine götürürdü. Konuklara gösterdiği hep aynı fincan, yani kutu açılınca en üstte duran olduğu için, biz bu fincana, "Göstermelik" adını takmıştık. Ko-

nuklar, işte hep bu göstermelik fincanın karşısında, ağız yerleri kırık, eski fincandaki kahvelerini yudum -lardı.

Karolin halanın düşüncesine göre, bizim bu aile andaçı kahve takımından bir metre uzakta bile olmamız korkunç sonuçlar doğurabilirdi.

Bu kahve takımı bizim için erişilmesi olanağı olmayan hayaldi. Biz onu ancak çok uzaktan görebilirdik. Görmek değil de sezmekti bu. Oysa onu elimize alıp okşamak ve Karolin halanın konukları önünde fincanı pencereye doğru ışığa tutup yaptığı gibi, saydamlığını hayranlıkla seyretmek isteği duyardık.

Bir gün evde kimsenin bulunmamasından yararlanıp, ayaklarımın ucuna basarak yatak odasına girmiş dolabı açıp kutunun en üstünde duran fincanı almıştım. Pancurdan sıran güneş ışığına tutup baktım. Işık-

YARIM REÇETE

*Hasta olan arkadaşı -
nı ziyarete giden adam,
-Büyük hekim ibni Si-
na, bu senin hastalığın i-
çin çok iyi bir ilâç salık
vermiş ama, ne yazık ki,
birinci satırını unuttum,
yalnız ikinci satırı ak-
lında... der.*

*Hasta umutla sorar :
-Aman, aklında kalan
ikinci satır nedir?*

*Adam söyler:
-"...İşte böyle ta-
mamen iyileşir ve ağrı-
larından kurtulur "*

ta fincan pembe ve mavi yansıma -
larla ıslıl ıslıl parlıyordu. Üzerindeki
mini mini çiçek resimleri gerçek-
miş duygusu veriyordu. Fincan, gü-
neş ışınları altında, sanki içi altın
tozuyla doluymuş duygusu verdi gö-
züme. Ama hiç onarılamayacak bir
kaza oldu. Elimden kayan fincan ye-
re düştü, tuzla buz oldu. Bu beklen-
medik kaza karşısında ne yapacağı-
mı şaşırdım ilkin. Sonra yerdeki kı-
rıkları, parçaları bir bir toplayıp
kağıda sardım. İçi kırıklarla dolu
paketi, kutunun en altına soktum. Ku-
tudan başka bir fincan alıp, üstte-
ki talaşların arasına yerleştirdim.

Yürek çarpıntılarını içinde birkaç
gün geçirdim. Sonunda bir akraba -
mız çıkageldi. Karolin hala yine kah-
ve takımından söyleşmeye başladı.
Yüreğim yerinden fırlayacakmış gi-

bi çarpıyordu. Derken Karolin hala
hızla yerinden kalktı, yatak odası -

nın yolunu tuttu. Az sonra kı -
zılca kıyametin kopacağını düşüne-
rek onun dönüşünü bekledim. Elin -
de fincanla Karolin hala göründü,
çevresine gülücükler saçarak geli-
yordu. Demek hiç bişey anlamamıştı
Ben de dolabı bir daha hiç karıştır -
madım Ama bir süre sonra yiğeni-
me içime dökmekten kendimi ala-
madım. Yiğenim, korkudan az daha
bayılacaktı.

Ben de bir fincan kırdım, dedi,
o fincanları ille de görmek isteğimi
yenemedim. Sonra nasıl oldu anla-
yamadım, fincan birden elimden ka-
yıverdi. Kırıklarını kağıda sarıp ku-
tunun en altına koydum. Karolin hala
bütün takımı çıkarmazsa, kırık fin-
canın farkına bile varmayacaktır.

Bu olaydan uzun bir süre sonra
kardeşimle öbür yeğenim bana sır-
larını açıkladılar. Kardeşim bir
yeğenimse iki fincan kırmıştı. He-
sapladık, hepsi beş fincan kırılmıştı.
Ama hesap doğru muydu? Bahçede
toplanıp bir daha hesapladık. Kar -

Eksiksiz

Afrika'da zenciler arasında
yaşayan bir misyoner, birgün
yerli uşağını çağırıp,

-Oğlum, dedi. Bir yıldır
yanımda çalışıyorsun, artık,
huyumu suyumu iyice öğren-
din. Sana bir iş söyledim mi,
bu işi hiç eksiksiz yapmalı -
sın. Kahvaltımı hazırla, de-
dim mi, masaya gelince her-
şeyi hazır bulmalıyım. Ava
gideceğim, dersem av için
gerekli herşey eksiksiz ta-
mam olmalı!..

deşlerim ve yeğenlerimle sekiz ki -
şiydik. Kırdığımız fincanları saydık:
Dokuz, belki de on. . Kaç fincan kır-
dığımızı kesin bilmiyorduk. Hem a-
radan bunca yıl geçtikten sonra na-
sıl hatırlayabilirdik? Karolin hala-
nın evde olmadığı bir gün içimiz -
den birini fincanları saymaya gön -
derdik. Az sonra dönünce yalnız -
ca iki sağlam fincan kalmış olduğu-
nu, ama bunlardan birini de karan -
lıkta elinden düşürüp kırdığını, par -
çalarını bir kağıda toplayıp kutunun
en altına soktuğunu söyledi. Demek
oluyor ki, çok değerli kahve takı-
mından kala kala bir tek fincan kal-
mıştı, ama bu olup bitenlerden Karo-
lin halanın haberi yoktu. Konukları ge-
lince yine yatak odasına gidiyor,
elinde o kutsal emanet gibi taşıdı -
ğı fincanla dönerek fincanı ışığa tu-
tuyor, konukların fincanı övmeleri-
ni duydukça mutluluktan ne yapaca -
ğını bilemiyordu.

-Çok ince kardeş, kullanılacak

Bu sözler etkisini göster-
di. Zenci uşak hiç eksiksiz
hizmet etmeye başladı. Mis-
yoner birgün hastalanınca u-
şağına kente gidip bir he-
kim getirmesini söyledi. U-
şak, akşama doğru dört ki -
şiyle gelince misyoner,

- Ben senden bir hekim
istedim...dedi.

Uşak,

- Ben de bir hekim ge-
tirdim, dedi. Öbürlerini iş ek-
sik kalmasın diye birlikte ge-
tirdim. Biri hekim, biri ecza-
cı, bir papaz ve arkasındaki-
ler de tabutçuyla mezarçı...

KAÇAR KAÇAR

*Hekimin muayeneha-
nesinde, bekleme odasın-
da tamşan iki kadın çene
çalıyorlardı. Biri.*

*-Kaç çocuğumuz var ?
diye sordu.*

Öbürrü,

*-Dokuz, dedi. üçü on
iki, üçü sekiz, üçü de be-
şer yaşında...*

Şaşan kadın.

*-Hay Allah, dedi. her
seferinde üçüz mü doğu-
rursunuz?*

Öbürrü,

*-Yooo, dedi. bazı se-
fer hiç doğurmam...*

gibi değil ki... Allah korusun bir kırıl-
ırsa, bütün takım mahvolacak. On-
dan sonra kaldır, hepsini çöp tene-
kesine at.

Yine konuklar kahvelerini eski,
ağız yerleri kırık fincanlarla içi-
yorlar.

Biz iyice büyüdük. Ama ne za-
man Karolin hala, misafirlerine ça-
ka için yatak odasından gösterme -
lik fincanı almaya gitse yüreğimiz
duracak gibi olurduk. Ona çok dik-
katli olmasını hatırlatmak için ar-
kasından biz de giderdik. Elinde fin-
canla biraz sallanacak olsa, hemen
havada fincanı yakalayıp kırılmasını
önlemek için hepimiz birden tetik -
te dururduk. Karolin hala bu ilgi -
mizden ötürü bizlere teşekkür eder-
di. Geçen gün bizden, ölümünden son-
ra da kahve takımına böyle özenle
bakmamızı istedi.

ORHAN KEMAL
(1914-1970)

3 haziran günü, tedavi ve gezi için gittiği Sofya'da ölen Orhan Kemal, çok ağır koşullar, geçim zorluğu ve siyasi baskılar altında çalışarak Türk edebiyatına otuziki kitap kazandırmış, değerli bir yazarımızdır. Ciğerlerinden, kalbinden ve kist dermit'ten hastaydı. Eski Adliye Bakanlarından Abdülkadir Kemali Bey'in oğludur. Ceyhan'da doğdu. Babasının siyasî nedenler yüzünden yurt dışına (Suriye'ye) kaçması yüzünden ortaokul son sınıfına kadar okuyabildi, ama kendikendini yetiştirdi. Pamuk fabrikalarında işçilik, kâtiplik, dokumacılık gibi işlerle geçimini sağladı. Gerçek adı, Mehmet Raşit Ögütçü'dür, Orhan Kemal takma adıyla yazdı.

ORHAN KEMAL'den bir hikâye

İKİ BUÇUK

işte gene hiç sevmediği bir duruma düşmüştü!

Bin kez söylemişti kendi kendine ki "Dolmuşa bindiğim zaman değil, inerken parayı vereceğim bundan sonra!"

Olmuyordu, olmuyordu Allah belasını versin. Bundan önce bir değil, beş değil, belki de on, on beş, yirmi sefer hep aynı duruma düşmüş, şoförle takışmıştı. En temizi, dolmuştan ineneği yere gelince, inmeden önce parayı vermektir. Bir süre öyle yapmıştı. Ama bu sefer, bu sonuncu sefer... Durak kalabalıktı. Birkaç kişi koşmuşlardı, çevik bir davranışla girivermişti arabaya. Solunda iki kişi. Ensadaydı. Yanındaki bozuk paraların en küçüğü iki buçukluk. O-

teki müşteriler verince o da onlara uyumuş, uzatmıştı iki buçukluğu. Şoför almış, ötekilerin iki buçuk, beşliklerinin üzerini vermiş, onunkini... Bu sırada en sağdaki inip, bir başka yolcu binmeseydi şoför her halde paranın üstünü verecekti. Çünkü, davranışı öyleydi. Ama yolcu "Cağaloğlu!" deyince, şoför yeni müşteriyle konuşmaya dalmış, iki buçuğun üstünü unutmuştu.

Ne yapmalıydı şimdi? "Şoför efendi, iki buçuğun üstünü unuttunuz!" dese, şoför belki de, "Ne biliyorsun unuttuğu mu?" diye bozabilirdi. Bozmasa bile, dolmuş yolcuları şöyle bir bakkarlar, içlerinden "Amma da para canlısı ha!" gibilerden geçirebilirlerdi. Başkalarının onun hakkında böyle düşün-

melerini istemekle beraber, bu türlü düşündüklerini belirtircesine yan yan bakmalarından nefret eder, cinleri tepesine toplanırdı.

Sağındakine baktı: Koca burunlu, sarkık gerdanlının biriydi. Beyden değil de efendiden. Böyleleri uka-la olurlar. Vara yo-ğa karışırlar. Tartışmaya can atarlar. Nitekim: "Şoför efendi, iki buçukluğun üstünü unuttunuz.." dese, bu koca burunlu sarkık gerdanlı adam o biçim, yan yan bakacaktı. "Ne bakıyor sun?" diye terslese "Göze yasak mı var?" karşılığını alacağını iki kere iki dört eder gibi biliyordu.

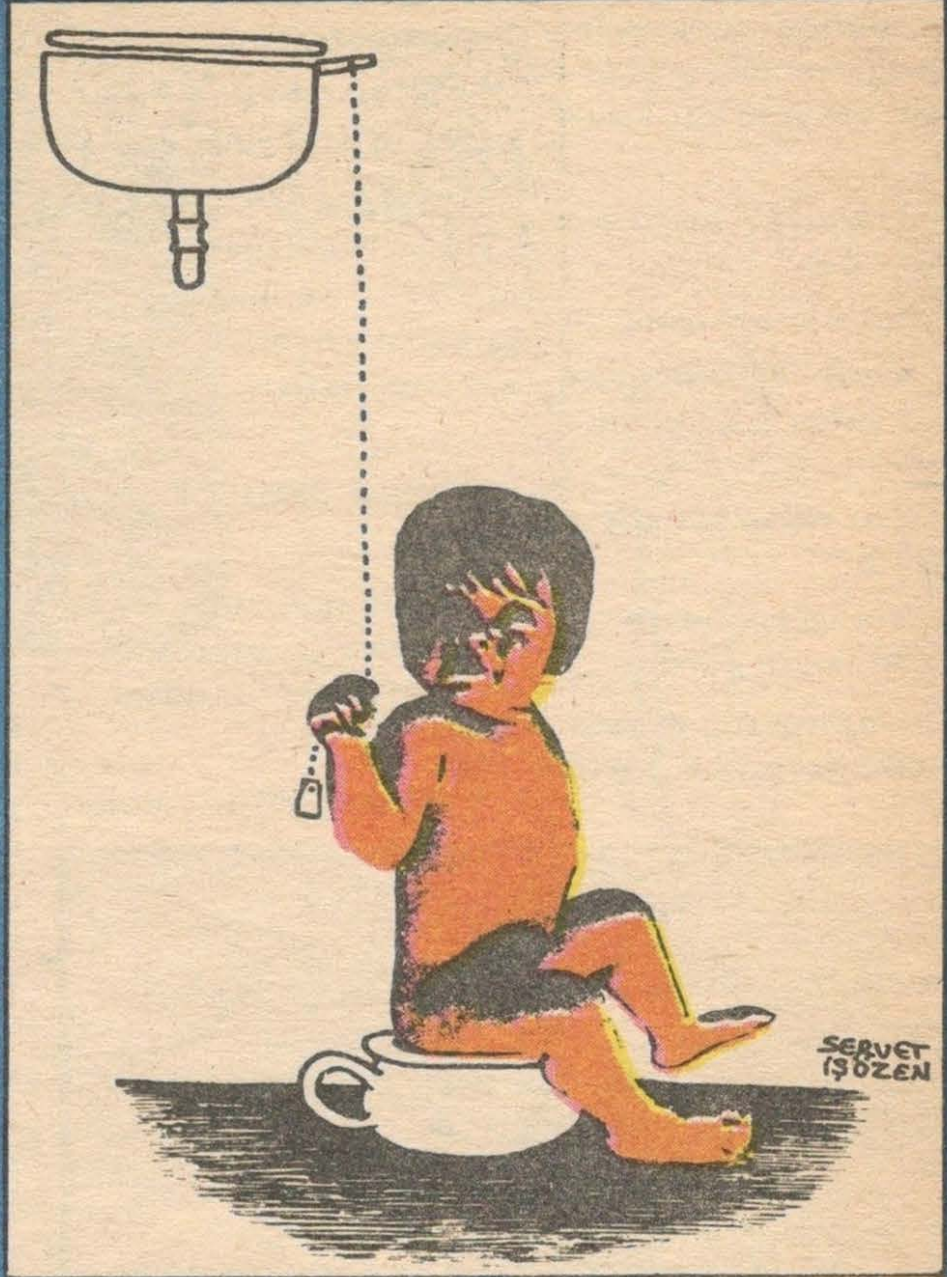
Adama yeniden baktı, sanki, "Göze yasak mı var?" demiş gibi kızdı. İçinden: "Var!" dedi.

Sanki:

"Yok canım?" karşılığını almışçasına öfkesi arttı. Gene içinden:

"Canını yoksa nasıl yaşıyorsun?"

"Aman ne baya-ğı espri. Evladım espri zeki insan harcı. Sense..."

"Bense?"

"Kaşalotun birisin be!"

Tam bu sırada solundaki yolcu da inmek için şoföre seslenmişti. Araba durdu, solundaki indi. Solundakinden boşalan yere kaydı. Koca burun, sarkık gerdanlı da ortaya geçti. En sağa yeni bir yolcu. O da Cağaloğlu'na gidecekti. Teklifi uzat-

tı. Şoför elli kuruşu omuzu üzerinden en sağdaki yolcuya uzattı. Şoför onun iki buçukluğunu sağlama unutmuştu. Bir ara:

"Şoför efendi benim iki buçukluğun üstünü unuttun!" diyecekti, vaz geçti. Adam belki de şöyle derdi:

"Ne iki buçukluğu?"

Kan tepesine sıçradı
Sanki şoför gerçekten bu
karşılığı vermiş gibi si-
nirleri gerilmişti. İçin-
den:

"Arabaya binerken
verdim ya! "

"Hatırlamıyorum.."

"Nasıl hatırlamaz-
sın? Yalan mı söylü-
yorum?"

"Ben yalan mı söy-
lüyorum?"

"Biz bu meslekte se-
nin gibi neler gördük.."

O zaman, o zaman
dayanamaz, çıldırırdı iş-
te:

"Beni onlarla mı
kıyaslıyorsun yani?"

Şoför belki de yarım
sağla arkaya dönerdi:

"Nesin ya? Hanım
evladı? Dolandırıcıların,
hiç biri dolandırıcılı-
ğı kabul etmez. Hele, de
suratına atılır! "

"Yani?"

"Yani değil Pana -
yot! "

Evet, şoförle böyle
takışsalar ne olurdu so-
nu? Karakola mı düşer-
lerdi?

Birden gözü dikiz

aynasına kaydı: Şoför a-
damakıllı sıkıydı. Alt-
tan üstten inceltilmiş bı-
yığıyla da itin birine ben-
ziyordu. Takışınca ara-
bayı durdurup direksi-
yondan iner, yakası -
na yapışır, belki de bir
kafa bir yumruk...

İçini çekti. Bu hiç de
istenecek şey değil. Eli
yüzü kan içinde, üstü ba-
şı toz toprak, karakola
gitmek, şoförden dâvacı
olmak... Üstelik sağın-
daki müşterilerle şofö-
rün yanındakiler de her
halde şoförden yana o-
lurlardı. O zaman şoför:
"Bana hakaret etti ko-
miser bey! " der, haka-
retin şeklini anlatır,
müşteriler de onu des-
teklerlerdi ki, hem iki
buçukluğun üstü kalırdı,
hem de şoföre haka-
retten kovuşturma baş-
layabilir, astarı yüzün -
den pahalıya gelirdi.

Onun için, vaz geç-
meli, hattâ iki buçuğun
lafını bile etmeden, yeni
elli kuruş vermeliydi şo-
före. Besbelli, unutmuş-
tu aldığı iki buçukluğu..

Pantolonunun bozuk
para cebinden iki tane
sarı yirmi beşlik çıkı-
rıp avucunda tuttu. Az
sonra Çağaloğlu'na ge-
lince inecek, inerken de
parayı verecekti. Vere-
cekti ama, neden? Elli
kuruşluk yolu ne için üç

DAKKA DUKKA

*Sabahın saat üçü... Acı acı telefon
zili çaldı. Adam, zorlukla uyanıp, dur-
madan çalan telefonu açtı. Telefonda sert
bir ses şöyle bağıırıyordu:*

*"Ben, komşunuz filânca. Bütün gece
havlayan köpeğiniz beni hiç uyutmadı...
Köpeğinizi susturmazsanız sabahleyin po-
lise şikâyet edeceğim."*

*Adamın cevap vermesine fırsat kal-
madan çat diye telefon kapandı.*

*Adam, ertesi gece saat üç için çalar
saatini ayarladı. Saat tam sabahın üçün-
de çalmaya başlayınca adam yine zor-
lukla uyandı. Karanlıkta yatağından inip
terliklerini giydi. Lâmbayı yaktı. Telefo-
na gitti. Dün gece telefon eden komşu-
sunun numarasını çevirdi. Neden sonra
telefon karşıdan açıldı. Adam,*

*-Ben, dedi, dün gece bu saatte tele-
fon ettiğiniz komşunuzum. Beni iyi din-
leyin: Benim köpeğim yoktur!*

yüz kuruşa gelecekti?.. Enayi miydi? Para - ları yeniden cebine so - karken, aklından gene kavga, karakol, dolmuş müşterilerinin tanıklı - ğı geçti. Vaz geçti cebi - ne koymaktan. Dayak ye - se de yemese de kara - kola düşünce haksız çı - kabilir, hele şoföre ha - karet dümeni işin içine girerse, değil üç lira, kimbilir kaç üç liralara düşebilirdi işin içine.

Gözü yeniden dikiz aynasındaki şoförün, "İt" yüzüne ilişti:

"Allah belânı ver - sin!" diye geçirdi "Hay - vanoğlu hayvan. Sura - tından belli ne bok ol - duğun. Haram zıkkım ol - sun, yiyeme inşallah. İ - lâç parası yap. Hem de varsa en sevdiğin - ço - cuğuna!"

Çağaloğlu'na gel - mişlerdi:

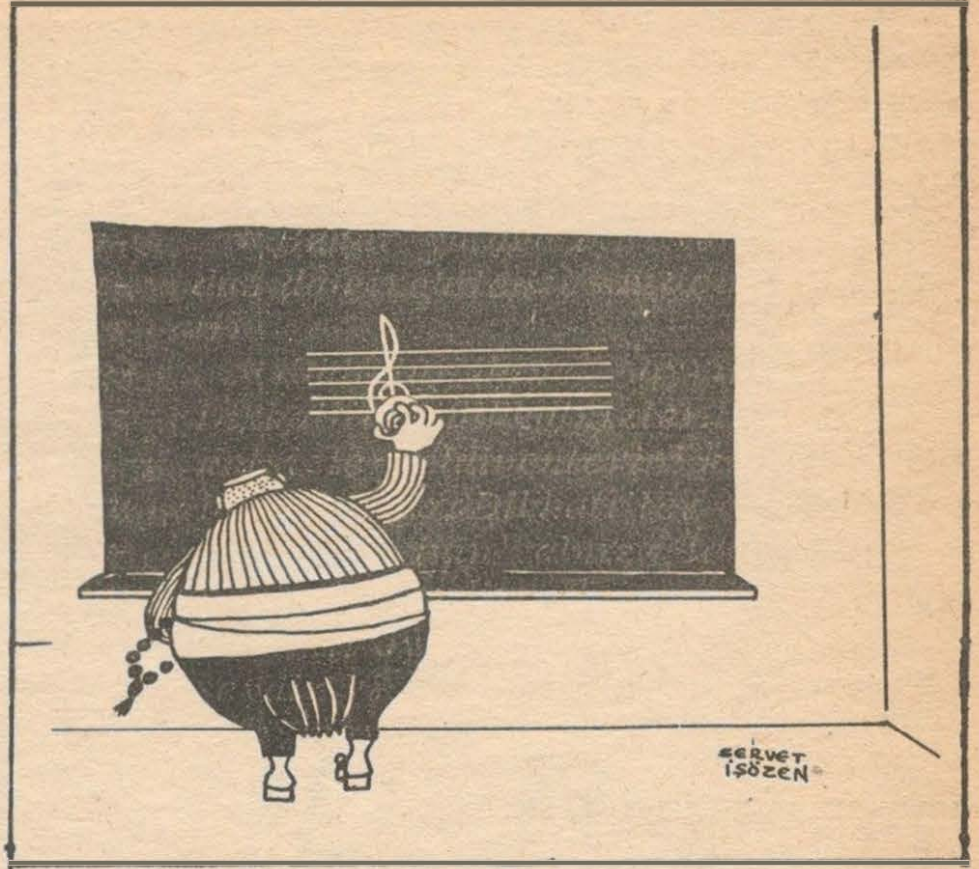
"Ben uygun bir yer - de ineyim!"

"Peki âbi..."

Şoför arabayı uygun yere yanaştırıp durdur - du. O, avucundaki elli ku - ruşu tam uzatacakmış, şo - för iki buçukluğun üstü - nü uzattı:

"Buyurun âbi iki li - ranızı!"

Aldı. Dolaşan ayak - larıyla hızla uzaklaştı . Yüzü alev alev yanıyor, kendi kendinden utanı - yordu.

KARINCA

Cinayet suçundan otuz yıl hapse hü - kümlü adam, kapatıldığı hücrede can sı - kıntısından gözüne ilişen duvardaki karın - calarla uğraşıp oyalanmaya başlamış. Yu - vadan aldığı birkaç karıncaya olağanüstü cambazlıklar öğretmiş. Cezasını doldurup cezaevinden çıkarken, eğilip cambaz yap - tığı karıncalarla yaşamını sürdürmeyi dü - şünmüş. İçlerinden en usta cambaz olan karıncayı da yanına alıp cezaevinden çık - mış. Yıllardır güzel bir yemek yememiş olan adam bir lokantada karnını iyice do - yurduktan sonra, karıncasının ilk numa - rasını garsona gösterip bir deneme yap - mak istemiş. Garsonu çağırıp,

- Bay garson, şu karıncayı görüyorsun ya.. diye söze başlarken, garson birden a - tılıp peçeteyle ezdiği karıncayı masadan atarken,

- Çok affedersiniz bayım.. demiş.

Aziz Nesin'den

Taşlama

GELİYOR

Hergün arttıkça fiyatlar yaşamak ar geliyor,
Ay otuz...bir de bakarsın ki kiralalar geliyor!

Bakkalından,kasabından,manavından kaçalım,
Hangisinden be birader,bu şehir dar geliyor!

İktisadî planım var, o da "Sıkmak kemeri"...
Tam sıkarken onu,destur demeden yâr geliyor!

Az hava almak için açsam eğer pencereyi,
Şansa bak yaz günü sen,pencereden kar geliyor!

Bu ömür böyle mi geçsin,yanî havyar keserek?
Bize hep eğri hıyar,onlara havyar geliyor!

Eski sevdâ,o vefâ nerde,sadakat nerede?
Meteliksizsen eğer yâr bile ağyar geliyor!

Hızır'ı imdâda çağırırsam yetişir Azrai'im.
Gelse şeytan,sanırım yâr-ı vefakâr geliyor!

Az bulup,az daha hüriyeti istersen eğer,
Yüz mü verdik diyerek arkadan astar geliyor!

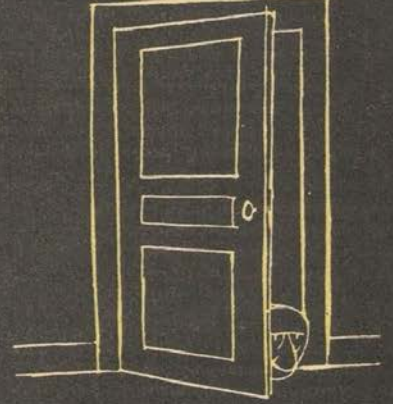
Biz tarafsız basınız,her yana birden döneriz,
Söyleyin hangi taraftan bize rüzgâr geliyor!

Ey Aziz! Bitmeyecek taşlamalar,tut dilini,
Gözlerinden sana bak,patronun işmar geliyor!

BÜYÜK KARİKATÜRCÜ

chaval

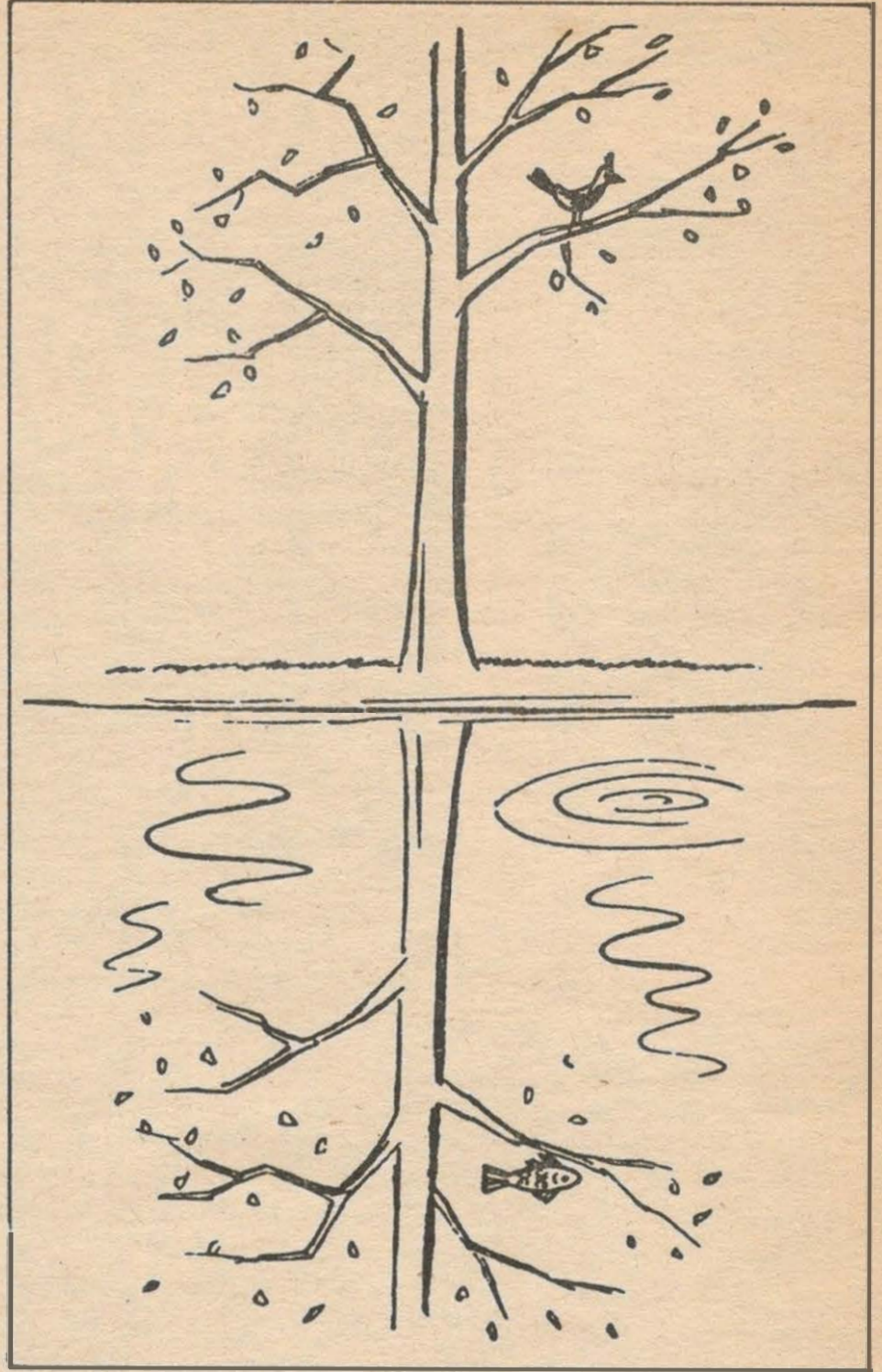

Chaval

Yvan Francis Le-louarn, (Chaval), 10 şubat 1915 'de Bordeaux'da doğdu. Zeki bir çocuktur, yazı yazmadan önce okumayı öğrenmişti. Daha sonraları da yazı yazdığı zaman az ama güzel yazdı. 1966'da yayınlanan " Dağınık Anılar" bunu ispatlar . Chaval bu anılarında, daha çocukken insanları ve olayları nasıl dikkatle gözlediğini anlatır.

Onu etkileyen iki erkek olmuştur: Büyükbabası ve amcası. Büyükbabası fotoğraf makinesiyle, film kameralarına ilgisini çekmiştir .. Amcası ise, (Chaval' ın söylediğine göre) milyarderdi ama değerli eşyalara değer vermeyen basit bir adamdı. Bir gün Chaval 'a bir kamera hediye etti ve Chaval'a şöyle dedi: " Alışveriş etmeye bayılırım. Çünkü satıcıların beni kazıklamak için uğraşmaları beni çok eğlendirir."

Chaval'ın hiç bir zaman büyük bir isteği olmadı. "Benim geçim durumum daima normaldi ve bu bana her zaman gerçek ve büyük bir kuvvet vermiştir ... Beni kimse korkutamaz" der. "O kardinal olmak istemiş. Ama sonunda Bordeaux' daki akademiye gitmiş, sonra Paris'deki Güzel Sanatlar Akademisi' ne geçmiş. O -

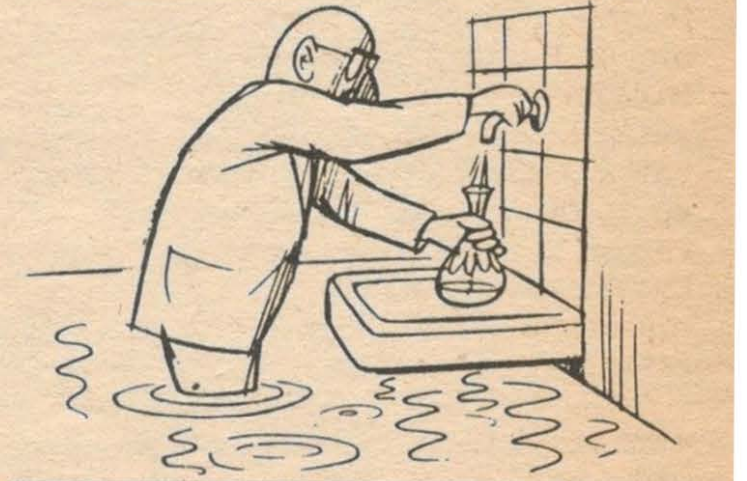
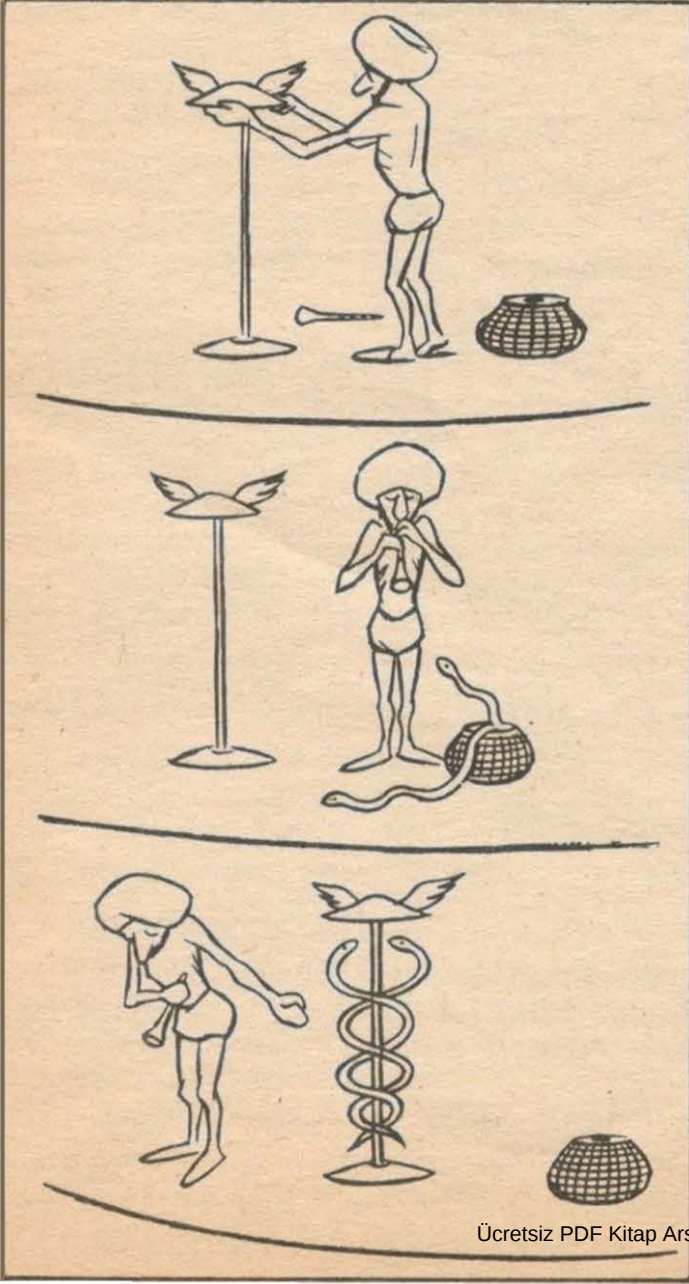
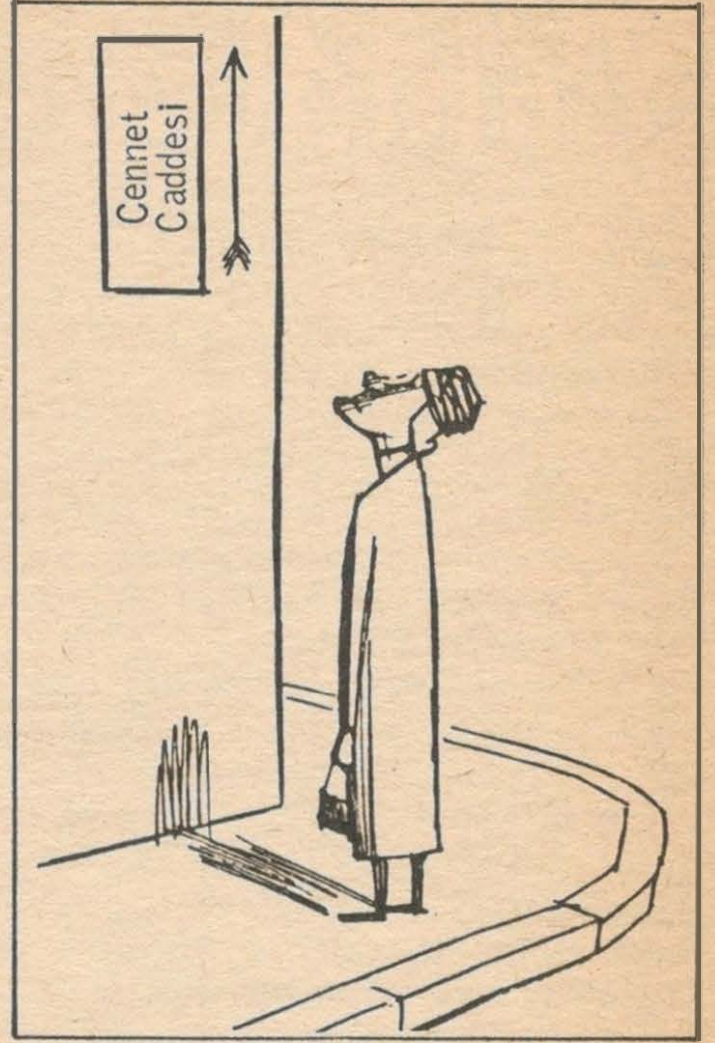
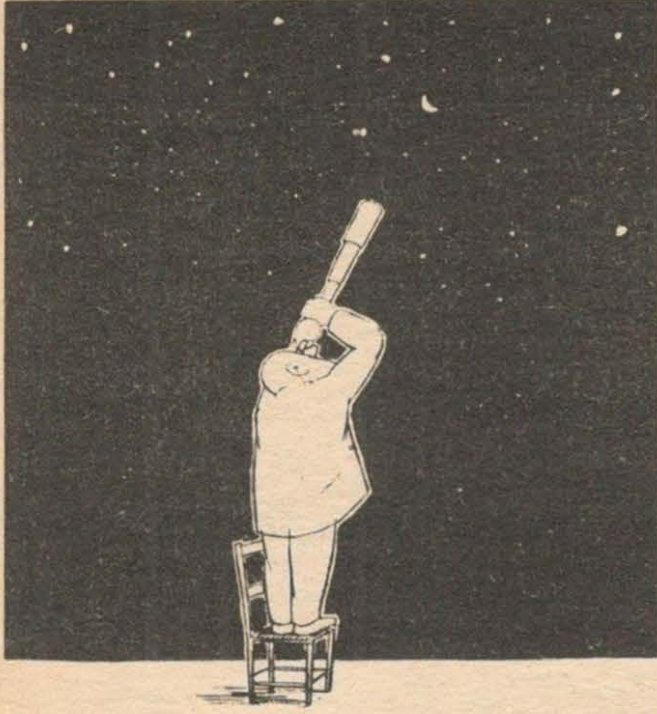

rada karısıyla tanışmış ve okulu terk etmiş. Resim ve kariyer çalışmaları yapıyordu. Resim kalemi parmaklarından biri oldu ve 1946'dan sonra üne erdi. Paris Match, Figaro, Le Rire ve Punch'da çalıştı. 1950'de Carrizey, 1953'de " En İyi Uluslararası Desinatör " ödülünü kazandı.

Amerika'da, Japonya'da ve Paris'de sergi açmıştır.

Büyük şehirlerin gürültüsünden nefret eder, ama kendisinin yapabileceği gürültülerden hoşlanırdı. Çok sakin ve gürültüden uzak, 22 ocak 1968'de Paris'de öldü.

Chaval, az kimse tarafından anlaşılmaktan, hoşlanmazdı.

Hardal yiyen köpek

İki serseri, ikisi de yirmi dört saattir açtılar. Ağzlarına bir lokma bir şey koy - mamışlardı.

Birinci sınıf, büyük lokanta vitrinindeki yemekleri, balıkları, tatlıları seyrederken ağızlarının suyu akıyor, yutkunuyorlardı. İki serseriden açıkgöz olanı, camdan salonda yemek yiyenlere baktı. Şişman bir madam masada yemek yiyordu. Cins, iri bir köpek de, tıpkı bir insan gibi madamın yanındaki sandalyede oturuyordu. Köpeğin ayrı bir tabağı vardı. Madam hem kendi yiyor, hem köpeğini besliyordu. Açıkgöz serseri sağ elinin iki parmağını şaklattı,

-Tamam, dedi, ben zilliği kırmanın yolunu buldum.

Arkadaşının sormasına meydan bırakmadan lokantadan içeri girdi, madamın masasına oturdu. Garsona bir et suyu söyledi. Sonra madama,

-Köpeğiniz çok güzel madam dedi.

Madam, köpeğinin sevilmesinden memnun,

-Evet, kurttur, halis kurt... dedi.

Serseri,

-Ben köpeklerle çok meraklıyım, dedi, pek çok köpek besledik. Evimde de şimdi üç tane kurt köpeğim var...

-Yaa... Öyle mi?... dedi madam. Köpek üzerinde konuşmaya başladılar. Bir ara serseri,

-Bu kurt köpekleri harda - la bayılır, dedi.

Madam,

-Şaka ediyorsunuz. dedi.

-Hayır madam, ciddi söylüyorum. Kurt köpekleri iştah - la hardal yerler.

-Yanılıyorsunuz, katiyen yemezler.

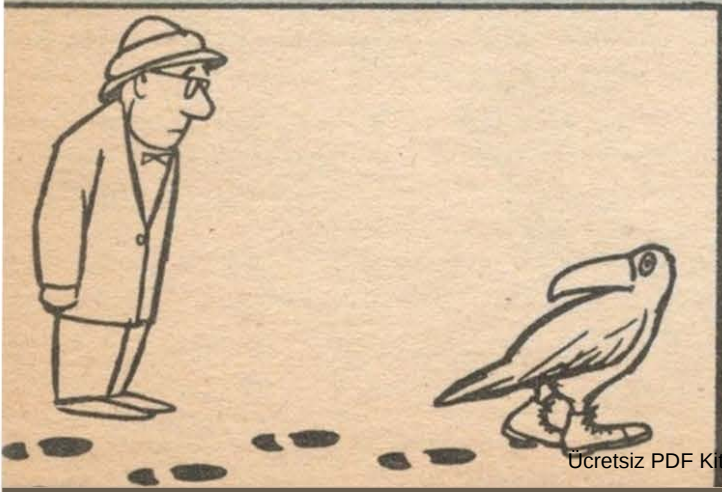
-Yerler adam...

-Yemezler.

-Pekâlâ... Madem ki iddia ediyorsunuz, bahse girelim. Şimdi tecrübe ederiz. Eğer sizin köpeğiniz hardal yemezse, ben sizin ve köpeğinizin yediğiniz yemek paralarını ödeyeceğim. Eğer yerse siz benim yemeğimin parasını verin.

-Ben köpeğimi bilmez miyim?... Yemez diyorum size.. Bahsi kaybedeceksiniz.

Madam bahse girmişti. Ser - seri bıçağın ucuyla bir hayli hardal aldı. Kurt köpeğinin kuyruğunu kaldırdı. Hardal hayvanın kuyruk altına sürdü. Acı hardal, hayvanın gerisini yakmıştı.

Köpek o acıyla kuyruk altını yalamaya başladı ve çarçabuk hardalı temizledi.

Madam şaşırmıştı. Ama bahsi de kaybettiği için, serseri nin yiyip yuttuğu dört porsiyon yemeğin parasını da ödedi. Ser-seri madama teşekkür edip dışarı çıktı.

Camdan onu seyreden arkadaş,

-Ulan, ne numara çevirdin ? diye sordu. Açık göz serseri arkadaşına olayı anlatınca, o da tıpkı onun gibi parmaklarını şaklattı,

-Tamam, dedi, ben de zilliği şişirmenin yolunu buldum.

Açık göz serseri, arkadaşının arkasından,

-Ulan, karı bu sefer yutmaz! diye bağırdı ama, arkadaş lo-kantaya dalmıştı bile... O da madamın masasına oturdu:

-Madam, köpeğiniz çok güzel!.. diye lâf attı.

-Evet, halis kurttur,

-Köpekleri çok sevirim, bu kurt köpeklerinin bir fena huy-ları vardır, hiç hardal yemez-ler.

Az önce, gözüünün önünde kö-beği hardalı yediği için madam,

-Yanılıyorsunuz, dedi, hem de bayıla bayıla yiyor.

-Katiyen yemez madam.

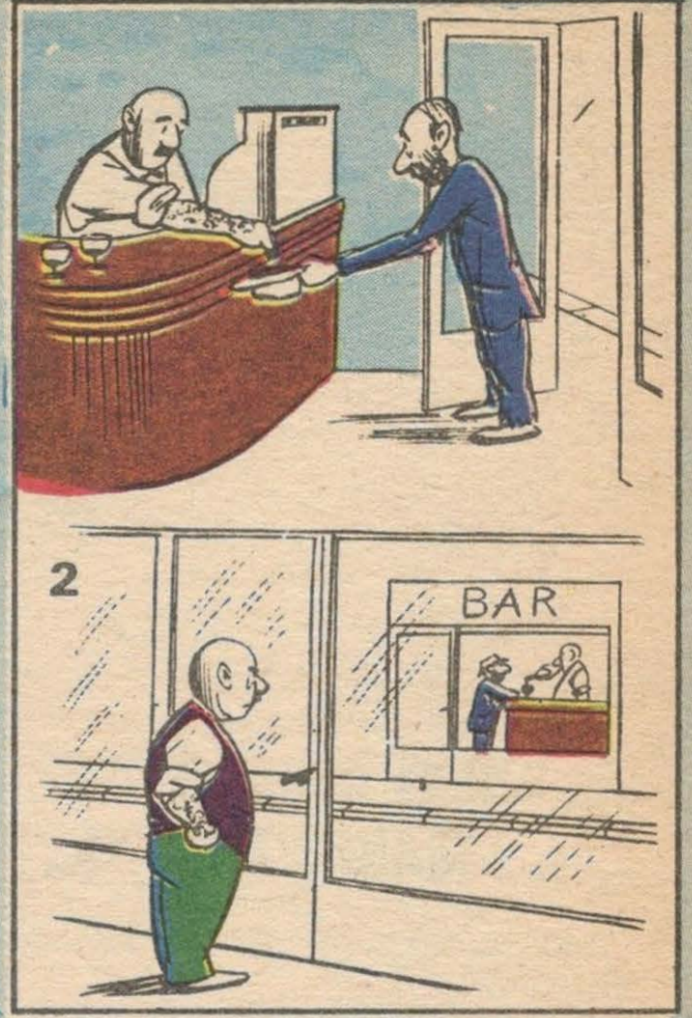
-Yer diyorum mösyö...

-Madem ki bu kadar iddia ediyorsunuz, öyleyse bahse gi-relim.

-Nesine isterseniz mösyö...

-Eğer yerse ben sizin ye-meğin parasını öderim.

-Yemezse, ben de sizininki-ni ödeyeceğim...

Madam yüzde yüz bahsi ka-zanacağına inanıyordu. Serse-ri bıçağa bolca hardal sürdü. Tıpkı az önce arkadaşının yap-tığı gibi köpeğin kuyruğunu kal-dırdı, hardalı hayvanın gerisine sürdü. Hayvanın arkası yanmaya başladı. Fakat daha önce yaladı-ğı hardaldan ağzı da yandığı i-çin, bu sefer sandalyeden yere atlayarak, yol keçesinin üstü-ne oturdu. Arkasındaki hardalı keçeye süre süre temizledi.

Bu sefer de bahsi kaybeden madam, ikinci serserinin de yemek parasını ödedi.

Şimdi madama,

-Köpeğiniz hardal yer mi ? diye sordukları zaman, Madam,

-Evet, o haltı yer ama, akıl-lıdır yalnız bir kere yer, benim gibi her zaman yemez! diyor.

LÂFIN

★ Bir kadın için, erkeklerin kendisini çekici bulmadıkları bir yaşa gelmesi acıdır. Ama bundan daha acı olan bir şey vardır: Bir erkeğin, kadınlar için zararsız sayılan yaşa gelmesi.

★ Hâlâ genç olduğunuzu iddia etmeniz hiç bir zararı yok; ama sakın bu iddianızı kadınlara ıspat etmeye kalkışmayın!

★ Bir erkek söylediklerine karısının önem vermesini istiyorsa, söyleyeceklerini karısının yanında başka

bir kadına söylemelidir.

★ Bekâr, yatağa iki yanından da girebilen insandemektir.

★ Kadınlar ikiye ayrılır: Dikkatliler, dikkatsizler. Dikkatsizler, eldivenlerini kaybedenlerdir; Dikkatliler ise eldivenlerinin yalnız tekini kaybedenlerdir.

★ Akıl öyle olağanüstü bir şeydir ki, doğduğumuz anda çalışmaya başlar ve bir kalabalık önünde konuşmaya başlayıncaya kadar çalışması sürer.

CÜCÜĞÜ

Malatya'dan S. Ç. soruyor:

Paşam efendim,

17 yaşında bir kardeşim var. Küçükken öyle iyi, öyle doğru bir çocuktuk ki, bütün arkadaşları ona şeyh derlerdi. Şimdiyse kumar oynuyor, daha başka kötü şeyler de yapıyor. Aman Paşam, bana bir akıl ver.

MARKOPAŞA:

Zavallı çocuğun hiç kabahati yok. Bütün kabahat, ona şeyh diyen arkadaşlarında. Siz niçin kardeşinize şeyh denilmesine o zaman engel olmadınız? İnsana kırk keredeli de yince deli olurmuş. Kardeşiniz de kendisine şeyh denile denile sonunda şeyh olmuş. Tedavisi hemen hemen yoktur. Kötü huyları ve alışkanlıkları artarak günün birinde politikaya da bulaşırsa, işte o zaman siz kurtulursunuz, biz, hepimiz çekeriz.

Pendik'ten A. U. yazıyor :

Paşam, derdime bir çare bulsanız çok sevineceğim. En kısa zamanda sakalımın çıkmasını istiyorum ne yapayım ?"

Markopaşa :

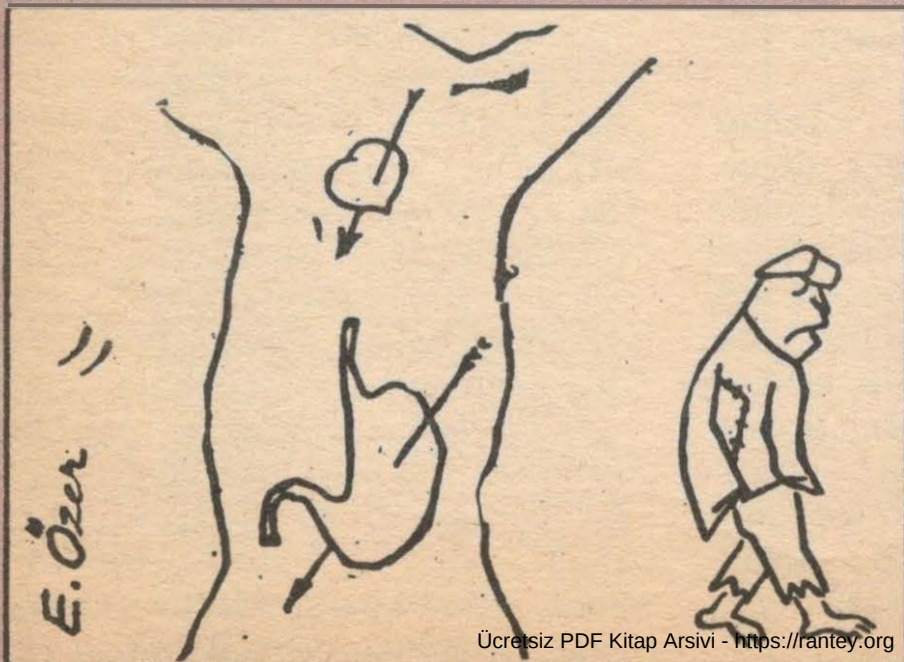
Mektubunuzun tarihine baktım . Altı ay öncenin tarihini taşıyor . Cevap sırası ancak şimdi gelmiş . Sakal çıkması için tek çare vardır . Sakal çıkana kadar sabırla beklemek . . Bu altı ay içinde herhalde sakalınız çıkmıştır . Nasıl olsa kızlar da takma saç , takma kirpik , takma göğüs ve takma başka şeyler takıyorlar . Hiç üzülmeyin : Dengi dengine . . .

Taşlama gönderen okurlarımıza : (Çerkeş'den K. Ç. , Kızıltoprak'dan N. T. , Gaziantep'den F. Y. , ve T. Y. , A. U.) Ustura'da taşlama yarışması açtığımız zaman taşlamalarınızı bek-

Yıl 1962, mart ayının ilk günleri. Bir genç, Zübük Mizah Dergisi Yönetimine vine girdi. Karikatürler yapmıştı. Zübük'de yayınlanmasını diliyordu. Bu İzmir'den gelen gencin karikatürleri arasından biri, Zübük dergisinin 19 mart 1962 günlü . 7 inci sayısında yayınlandı. Sekiz yıl önce yayınlanmış bu karikatürü-aşağıda görmektesiniz Neden bir kez daha yayınladığımızı şimdi açıklayacağız.

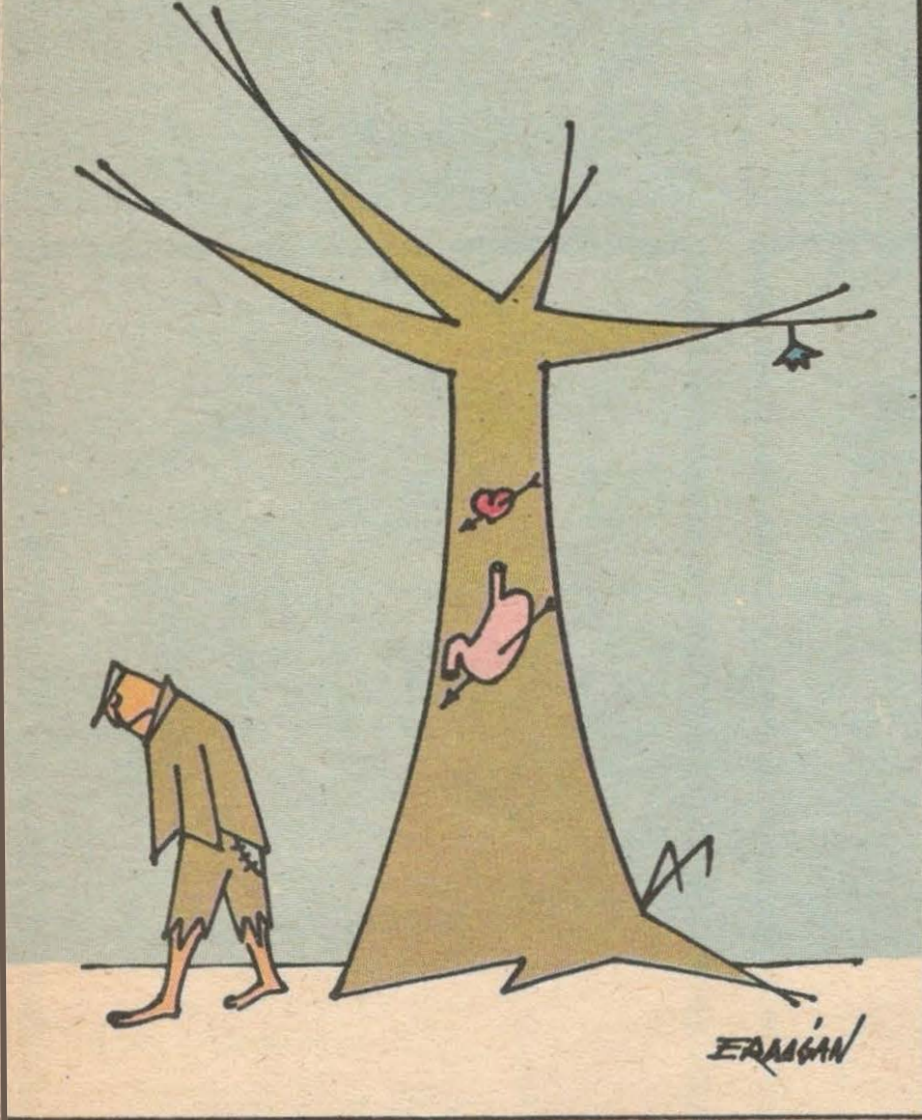

İzmir'den gelen genç Zübük dergisine sürekli karikatürler getirmeye ve İzmir'den postayla göndermeye başladı. Bu karikatürlerden bir tanesi çok beğenildiği için, 8 sayılı Zübük dergisinin birinci sayfasında yayınlandı. Bu karikatürü-aşağıda görmektesiniz-neden bir kez daha yayınladığımızı şimdi açıklayacağız.

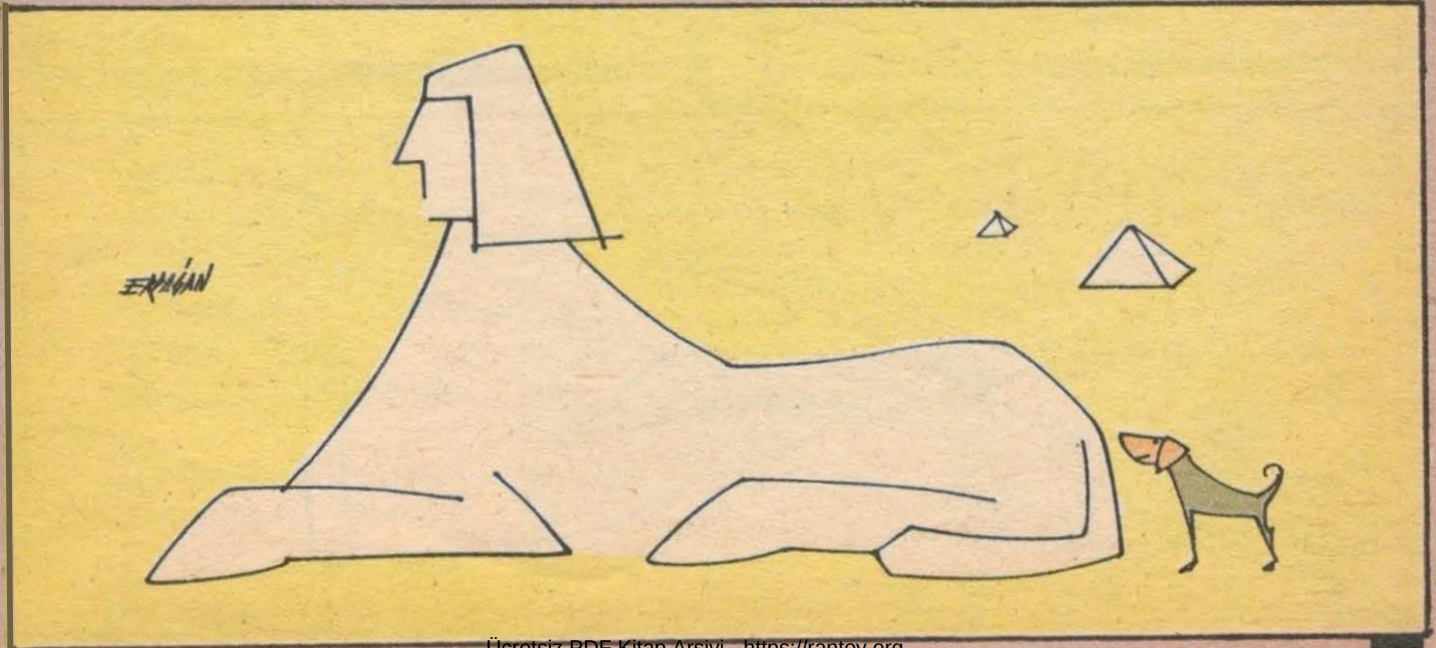
İzmir'den gelen genç karikatürcünün adı Erdoğan Özer'di. 1965 de Kanada'daki Montréal uluslararası karikatür yarışmasına katılmış, karikatürü sergiye alınmıştı. Zübük'de yayınlanmış ve yanda gördüğünüz karikatürüyle -bu karikatürü yeniden çizerek- 1966 da yine Montréal yarışmasına katıldı ve bu karikatürle birinciliği kazanarak 5 bin dolar aldı.

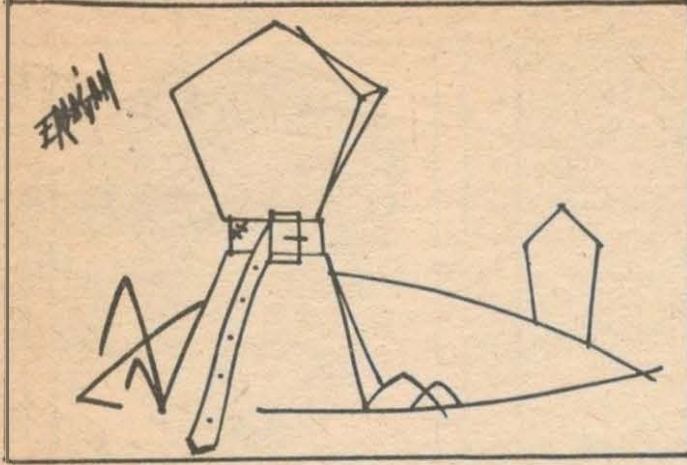
*Erdoğan Özer'in 1966 Montréal Yarış -
masında 5 bin dolarlık büyük ödülü ka-
zanan karikatürü.*

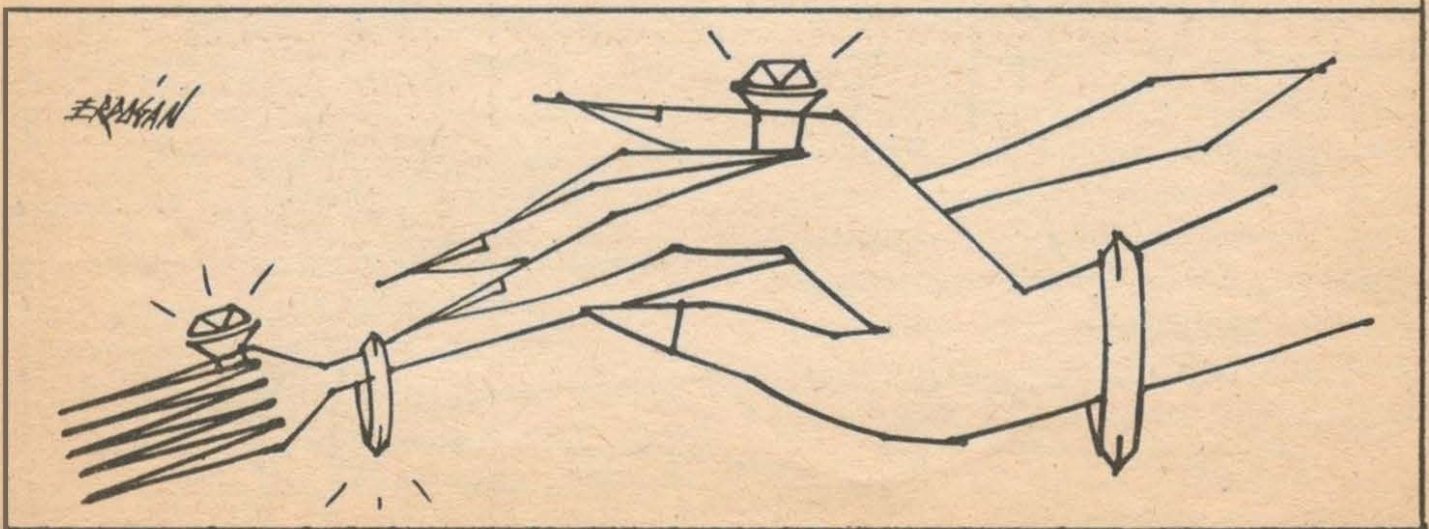
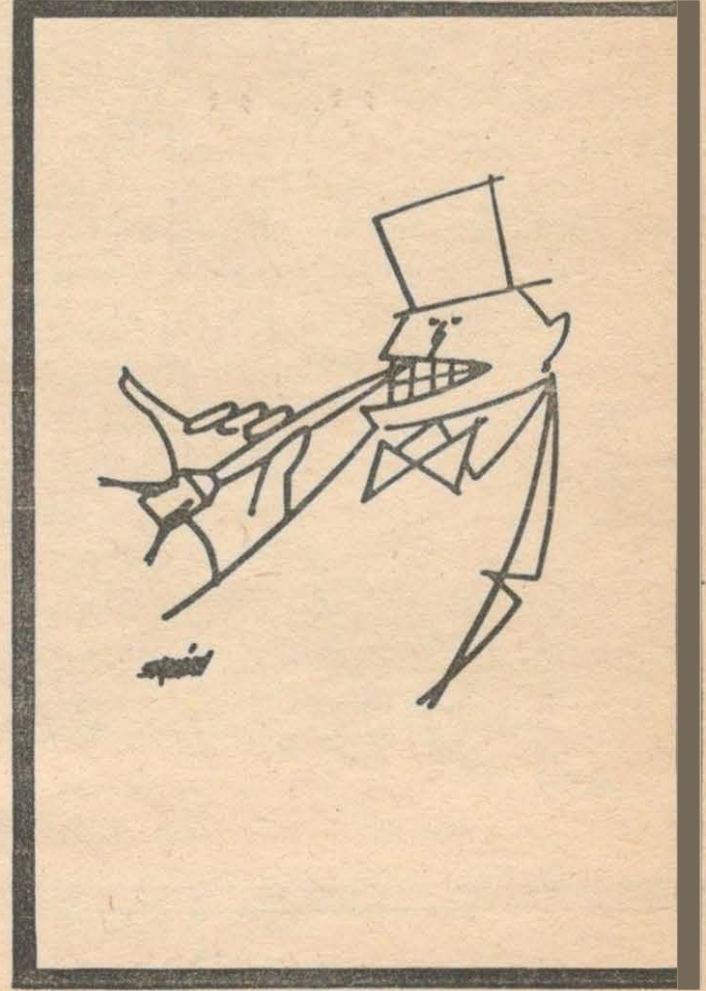
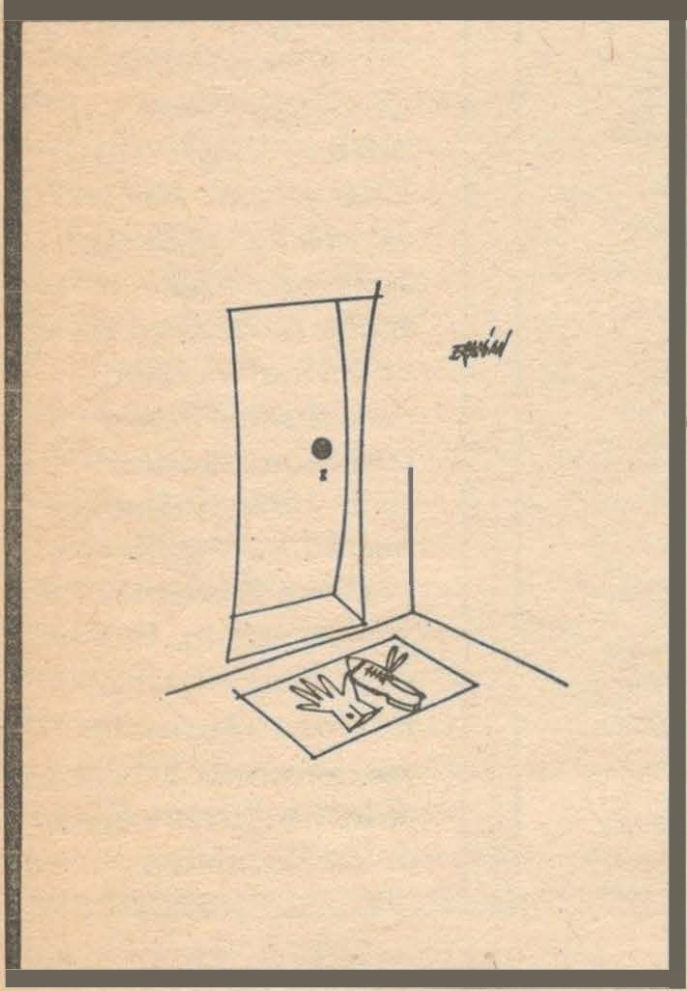
Erdoğan Özer

1939'da Burdur'da doğdu. Gazeteciliğe başladığı 1960 yılına kadar fayans ve mozaik işçisiydi. 1965'te İzmir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nden mezun oldu. Karikatüre 1961 yılında başladı.. Yapıtları yerli ve yabancı basında yer aldı. 1966'da Kanada 3. Uluslararası karikatür yarışmasında 5 bin dolarlık "Büyük Ödül"ü kazandı ..

ERDOĞAN
ÖZER'den
KARİKATÜRLER

USTURA

Dört yıllık tıraştır bu, teslim eyledik başı;
Siyasi berber başı uzatma çok tıraşı;
Refahı gözlemekten gözümüz oldu şaş...
Berberde de kalmamış bakılacak mostura;
Elde keskin ustura, sür bastıra bastıra!

Ağır ağır sabunla, hem anlat dura dura;
Sıra kapağı vuran muhalifler kudura;
Dinleriz biz alıştık, bakmayız hiç kusura ...
O biçim demokrasi ... Getirmeyin gır gıra;
Elde keskin ustura, sür bastıra bastıra!

Berber başı konuşur lâf bozdura bozdura;
Memleketten, vatandan hep coştura coştura;
Yeter ki o konuşsun, bizim çene boş dura ...
Dilsiz yaptılar bizi hep sustura sustura!
Elde keskin ustura, sür bastıra bastıra!

Biliyoruz yıllardır neler dediklerini;
Kaş apartman, fabrika nasıl diktiklerini;
Çıkartalım mideden bir gün yediklerini;
Ya öğürte öğürte, ya kustura kustura ...
Elde keskin ustura, sür bastıra bastıra!

Berber başı kürsüde gene rakamlar saydı.
Usturayı bırakıp ne gün tıraştan caydı?
Her gün perdahtan sonra ince bir sinek kaydı ...
Nurlu ufuklar derken kavuşacağız nura;
Elde keskin ustura, sür bastıra bastıra!

Daha çok tıraşlarlar bizde busakal varken;
Bizde böyle rehavet, berberde maval varken;
Dinleriz koyun gibi bu ses, bu kaval varken ...
Alışmışız bir kere tıraşa ve kıtıra;
Elde keskin ustura, sür bastıra bastıra!

Mukadder ÖZAKMAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kim Bilmez Bunu?

Zaman zaman radyoda yapılan, "Bilgi Yarışmaları", dinleyicilerin de bilgilerini yoklamalarına yol açıyor.

"Ben olsam ortalığı silip süpürürdüm. Dua etsinler ki karşılarına bu salak çıktı."

Evet, radyoda sorular sorulur ve dinleyiciler oturup, kal-karak, heyecanlanarak şu cevapları verirler:

Coğrafya:

Dünyanın kıtaları şunlardır: Kuzey Amerika, Avrupa, Afrika, Asya ve Japonya.

Edebiyat:

Necip Fazıl Hüs-nü, ya on dokuzuncu ya da yirminci yüzyılda yaşamış bir şairdir; en ünlü mısraı şudur: "Ölüm asude bahar ülkesidir bir rinde."

Tarih:

Amerika'ya adını veren kişi Amerigo Vespucci'dir; yumurtayı dik durdurmasıyla ün kazanmıştır.

YARIŞMA FİKRALARI

*İzmir-İ299 Sok.
No-9 C, Erdinç Cini -
viz yazıyor:*

176 İLK FİLM

Köyden seyrek şeh -
re inen adam, ilk olarak
şehirden bir sinemaya
girmiş. Seyrettiği ilk
filmin bir sahnesinde bir
kadın evinin penceresi ö -
nünde soyunurken tam
çırılçıplak kalacağı sı -

rada pencere önünder
bir otobüs geçtiği için,
kadının çıplak kaldı-
ğı görülmemiştir.

Film bitip herkes
sinemadan çıkınca, onun
bir bilet daha aldığı-
nı gören arkadaşı,

-Demin seyrettik ya
bu filmi.. Demiş.

O da,

-Ben bir dahagöre -
ceğim demiş, her sefe-

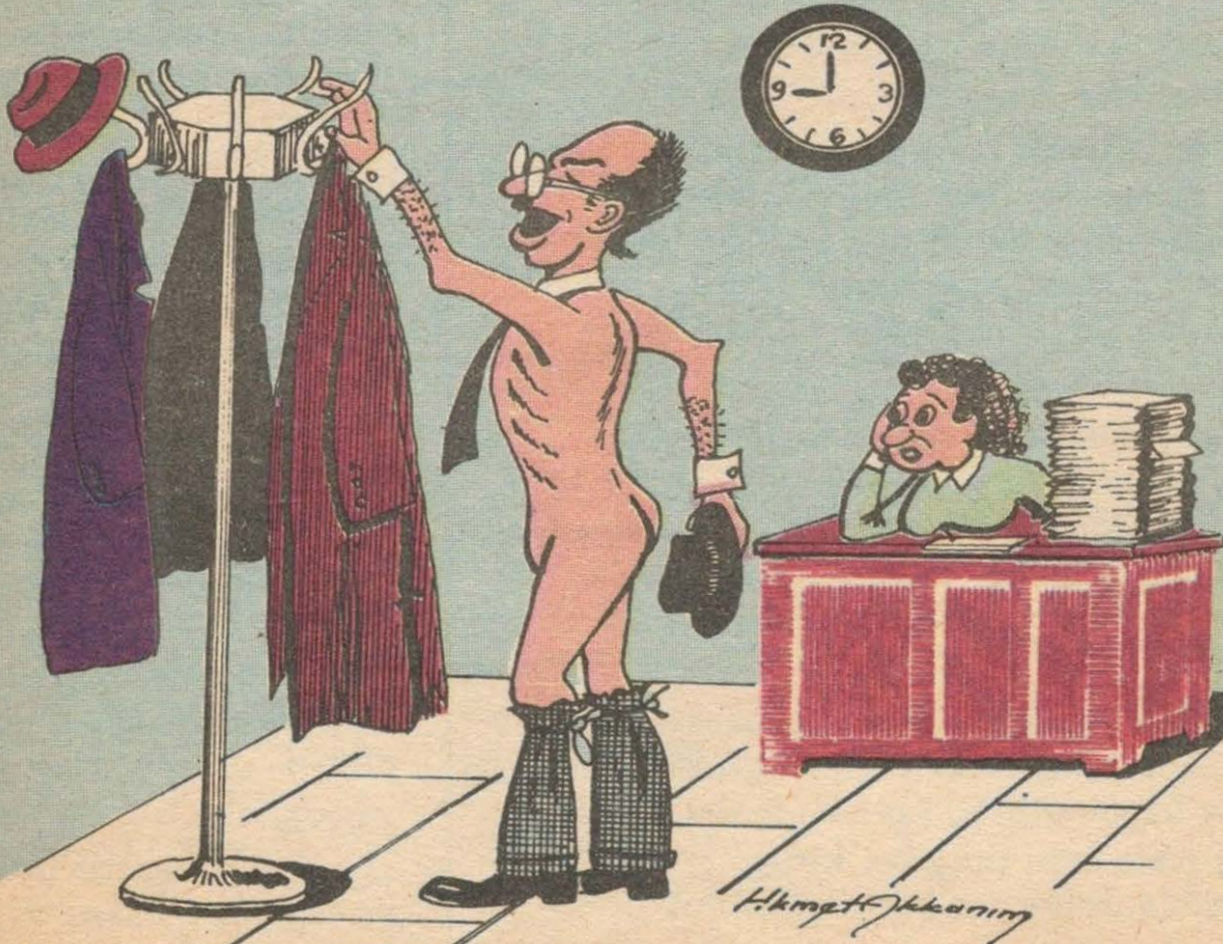
rinde de o otobüs denk
gelecek değil ya...

*Kırkağaç-Cin Os-
man Mah. 72. Sok. No:
170 Hamdi Somay ya-
zıyor:*

177 DUVARA
DAYADIM

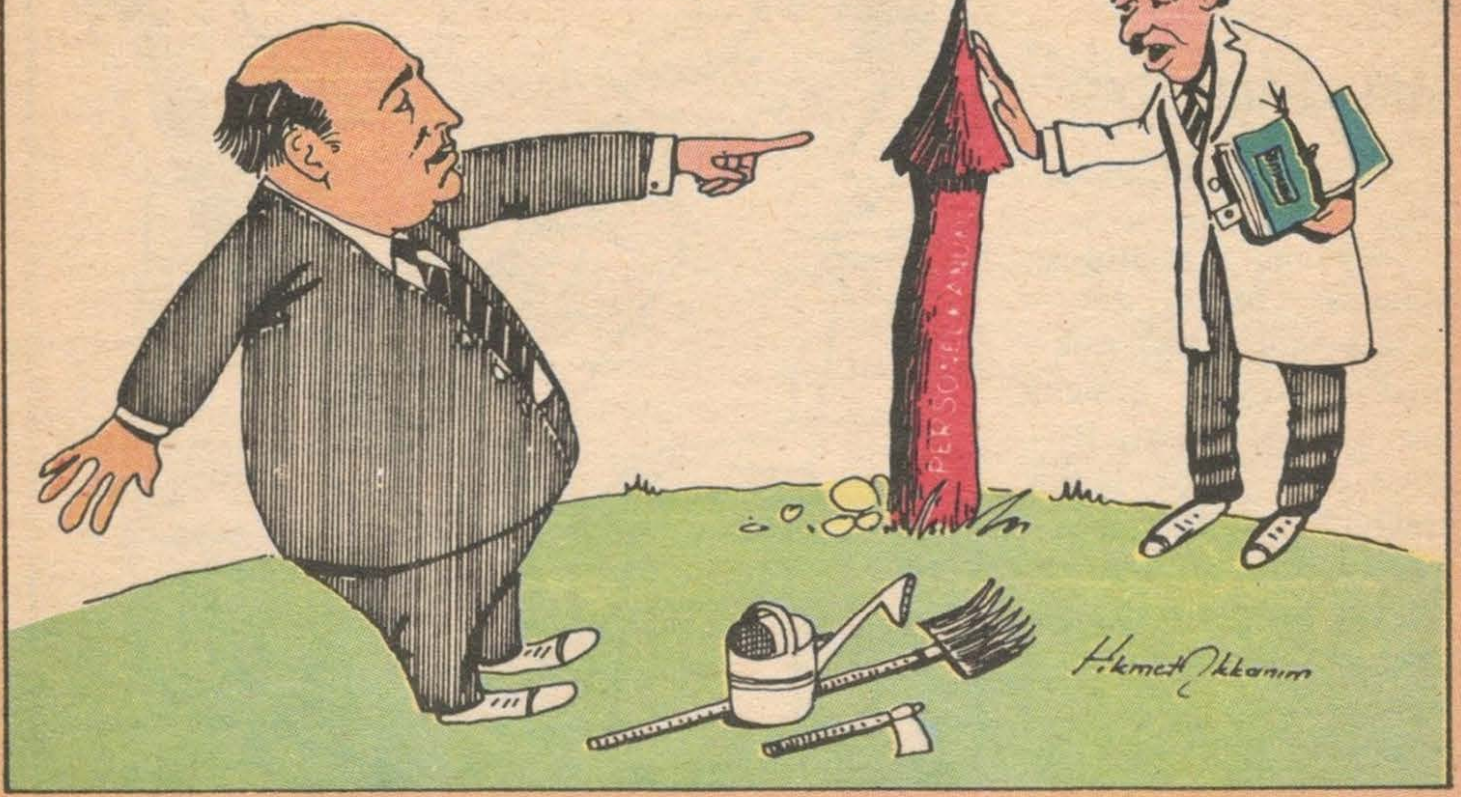
O zamanın büyük kentlerinden birinden memur olarak Akşehir'e gelen bir adam, herke-

Gazeteler:" Memurların çoğu 450-600 lira aylık alıyor, pek çoğunun da 4-6 çocuğu var.

-Günaydın arkadaşlar!

- İşte sizin Personel Kanunu çıkıyor ...
Tabii ne kadar çok gecikirse o kadar gelişecek!

sin ağzından Nasrettin Hoca lafı ve onun fıkralarını duyunca, Hoca' yı küçümseyerek,

-Kim oluyor bu Hoca da... demiş.

Ordakiler de, kendini nükteci sanan bu adama,

-Git evine de hele, bir boy ölçüş, kim olduğunu anlarsın... demişler.

Hoca'nın ev adresini alan adam çıkmış yola. Öbürleri de, bakalım ne olacak, diye arka yoldan Hoca'nın evinin yolunu tutmuşlar.

Adam, Hoca'nın evini sora sora giderken, bakmış ki sakallı bir adam, bir evin duvarına omuz vermiş, duruyor. Ona,

-Buralarda Nasrettin

Hoca'nın evi varmış, nerde biliyor musun ? diye sormuş.

Sakallı adam da, -Yakındır, demiş, ben sana gider çağırırım ama, şu komşunun duvarı içerden göçmüş de dışarı börtlememesi için, kendisi duvarcıyı çağırana kadar bana dayanmamı söyledi. İstersen, gel sen dayan, ben de gidip Hoca' ya haber vereyim.

Adam, evin duvarına omuzunu dayayınca Hoca da evinin yolunu tutmuş. Öte yoldan gelenler karşılaşınca,

-Aman Hoca, demişler, seninle aşık atmak isteyen biri vardı, senin eve yolladık, görmedin mi?

Hoca gülümseyerek,

-Gördüm, gördüm, demiş, bir hoşça adamdı, ben onu dinlensin diye evin duvarına dayadım, bıraktım... demiş.

Eskişehir-Osman-gazi Mah.Sinan Sok 5/2 Mehmet Özyeğin ya-zıyor:

178 DİLEKÇE

Bir gün itfaiye komutanlığına şöyle bir dilekçe gelmişti:

"Şehir İtfaiye K. Eskişehir.

Evim yanmaktadır. Gerekli işlemin yapılmasını bilgimize arz ederim."

Bakanlıklar (An -
kara) Karanfil Sok.
50/2 Lâtif Öngü yazı-
yor:

ANLAŞAMAZLAR

Birgün Hoca'nın ka-
rısı,

-Eyvah, köylüler
toplanmış, bizim dana-
nın kuyruğunu kesecek-
ler, diye feryat ederek
içeri girdiği halde, Ho-
ca'nın hiç aldirmeden
çubuğunu tüttürmesi -
ne büsbütün sinirlenip,

-Ne duruyorsun, koş-
sana, der, dananın kuy-
ruğunu kesecekler.

Hoca, umursamadan,

-Boşuna telâşlan -
ma hanım, kesemezler..
der.

-Kesemezler olur
mu, kesecekler...

-Sen beni dinle, ke-
semezler....

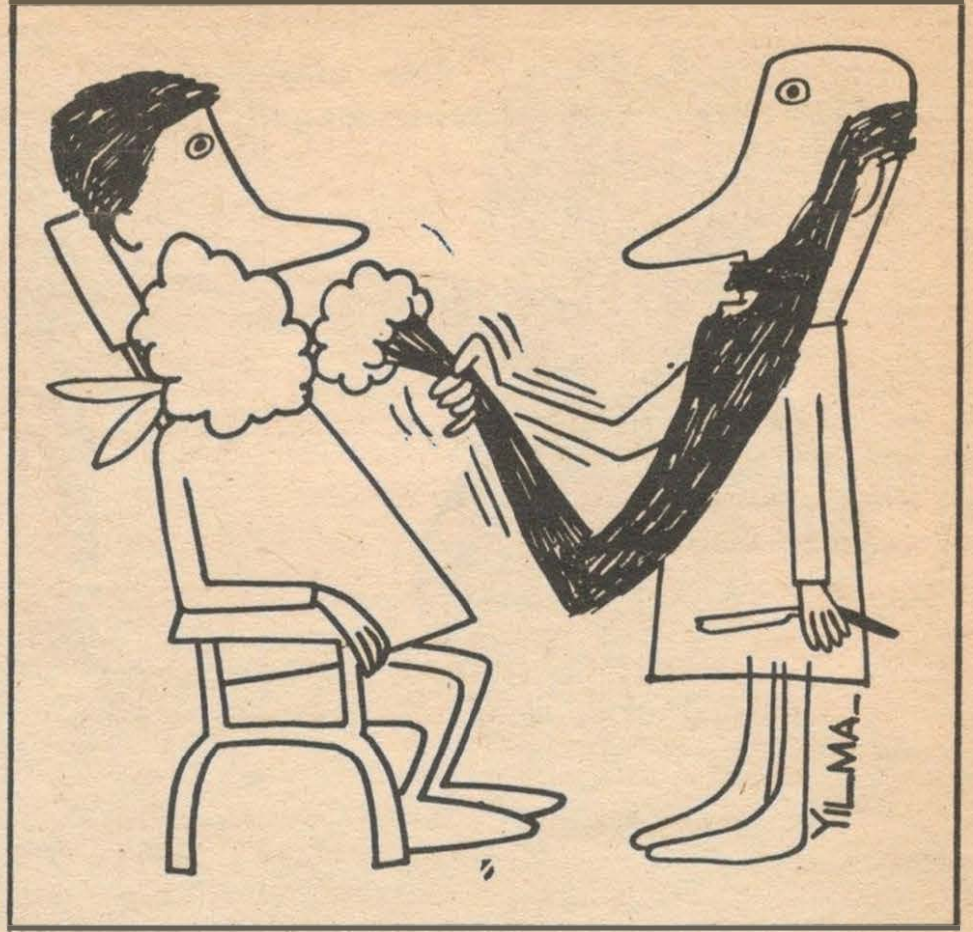
-İyi öyleyse, kessin-
ler de gör...

-Karıcığım, kese-
mezler. Çünkü, biri u-
cundan keselim, der.

Öbürü, ortasından kese-
lim, der. Daha öbürü,
dibinden keselim, der.
Anlaşamazlar bitürlü.
Sonunda kavga eder, da-
ğılıp giderler...

Adana-27 Mayıs
İlkokulu öğretmeni H.
Cevat Mutluay yazıyor

...TİRET!

Mersin'in Mut ilçe -
sinin bir köyünde, eski -
den bir eğitmen, öğren -
cilerine zihinden şöyle
hesap yaptırır:

-Çocuklar, on üç, se-
kiz daha kaç eder?

-Yirmi bir...

-Birini.. tiret!

-Yirmi.

-Aferin.. Beş, dokuz
daha kaç eder?

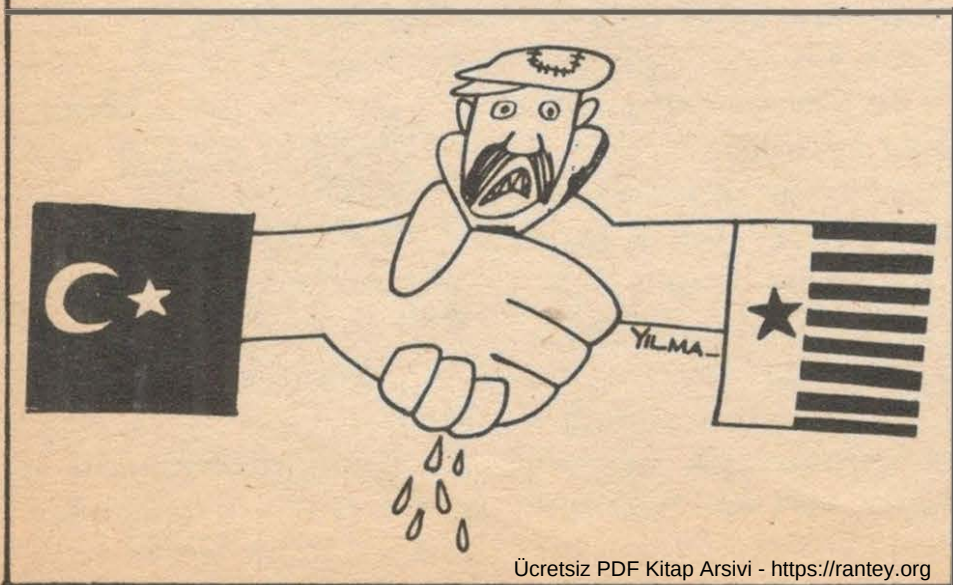
-On dört...

-Dördünü... tiret!

-On...

Bir gün yine eğit -
men zihinden hesap yap-
tırırken, okula gelen
müfettiş de onları kapı-
dan dinliyormuş.

-Çocuklar on sekiz,

dört daha kaç eder?

-Yirmi iki.

-İkisini... tiret!

-Yirmi...

O sırada müfettiş içeri girip öğrencilere sormuş:

-Bu derslikte kaç kişiyiz?

-Çocuklar bağırmışlar:

-Otuz yedi...

Müfettiş, öğretmeni işaret edip,

-Birini.. tiret!.. Ne kaldı?

-Otuz altı.

-Aferin...

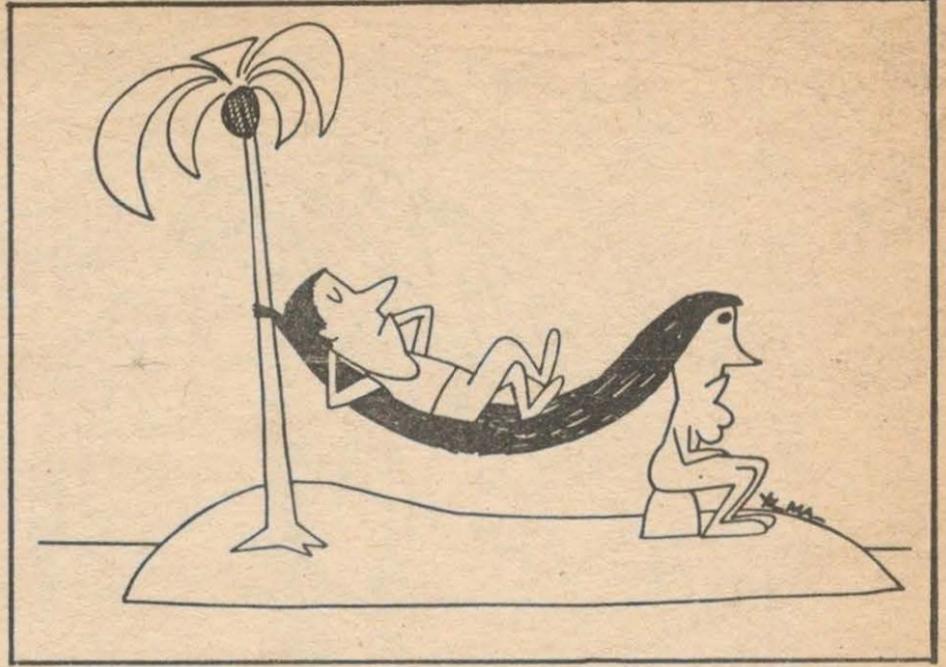
Eğitmenin işine son verilmiş.

*Istanbul- Yeşilköy
Eski Havaalanı Cad. 16
Ekrem Tuna yazıyor:*

O GÜN BUGÜN

Eski zamanda kö-

pekler, belediyele -
rin kendilerini zehirle-
yip öldürmelerinden ya-
kılan bir dilekçe yaz -
dırır ve hep birden bunu
valiye götürmeye kal-
karlar. Ama önlerine
bir nehir çıkınca, dilek-
çeyi ıslatmadan nasıl
karşıya geçirecekleri bir
sorun olur. Sonunda, di-
lekçeyi içlerinden biri-
nin "Nazik yeri"ne so-
kup korumayı düşünür -
ler. Hep birlikte sevinç-
le nehre dalarlar, ama
tam yarı yerindeyken
bir fırtına kopar. Can

derdine düşen köpekler,
kendilerini zorlukla kar-
şı kıyıya atarlar. Yeni-
den toparlanırlar. Ama
bir de bakarlar ki, mek-
tubu koruyan mektupçu,
köpek yok, zavallı bo -
ğulmuş...

İşte o gün bugün, be-
lediye hâlâ köpekleri,
zehirleyerek öldürmek-
te ve köpekler nerde
karşılaşırlarsa karşı -
laşırlar, birbirleri-
nin arkalarını muaye -
ne ederek o zamanki
dilekçelerini aramakta-
lar.

DUYURU

62 ve 67 inci sayılarımızda, yarışma için fıkra gön-
derme süresinin 20 mart'ta son bulduğunu okurlarımıza
duyurmuştuk. Böyleyken kimi okurlarımız yine de yarışma için fıkra gönder-
mektedirler. Süre son bulduktan sonra gönderilen fıkralar yayınlanmaya -
cak ve yarışmaya giremeyeceklerdir.

Önce de duyurduğumuz gibi, hangi fıkranın birinci olacağı, okurları -
mızdan alacağı oy sayısı ile belli olacaktır. En çok oyla birinci olacak fık-
raya oy veren her okurumuza değerli birer kitap armağan edilecektir. O -
nun için çok beğendiğiniz fıkraları şimdiden işaretleyiniz. Oylarınızı ne
zaman göndereceğinizi ayrıca bildireceğiz.

Bu sayısıyla Ustura, hem yeni biçimde, 32 sayfa olarak çıkıyor, hem de dördüncü cildine başlıyor. Bu yenilik ve de -ğişiklik Ustura'ları biriktirip ciltletmeniz için bir fırsattır. Her Ustura cildiyle bir mizah hazinesine sahip olacaksınız!.